

Akta Nokturna

Periodiek Traktaat van Alternatieve Studentenvereniging Karpe Noktem
3e Editie, 5e jaargang, Mei/Juli 2009

Inhoud

Hoera! We zijn jarig!
Pagina 3

Toen Karpe Noktem werd opgericht...
Pagina 4

Karpe Noktemveteranen
Pagina 2 en 5

Een interview met de oud-voorzitters van Karpe Noktem
Pagina 13

Met de BarocCo naar het Bonnefantenmuseum
Pagina 17

Rubrieken

Horoscoop
Pagina 18

Quotes
Pagina 19

Thema: Lustrum
Pagina 5 t/m 12

Het beste uit vijf jaar Akta Nokturna

Colofon

Akta Nokturna is het tweemaandelijkse ledenblad van Alternatieve Studentenvereniging Karpe Noktem. Oude Akta's vind je op de website. Heb je kopij? Mail dan naar de redactie.

Hoofdredactie
Marlies van der Burgh [MB]

Redactie
Friso Woudstra [FW]
Michiel van Lierop [ML]
Rik Sprengels [RS]
Shane Bozelie [SB]

Vormgeving
Paul van Leeuwen [PL]

Redactieadres
aktanokturna@karpenoktem.nl

L U S T R U M

Proloog

Het interesseert me
geen zak dat je een tentamen hebt! En dat oma verhongert als je niet komt koken: jammer! Je kunt ook bier drinken

én typen! Slaap? Irrelevant! Het is een DEADLINE!

Vijf jaar Karpe Noktem betekent vijf jaar

Akta Nokturna betekent vijftien edities betekent vijftien deadlines. Vijftien keer redactiestalken, vijftien keer venijnig vitriool in

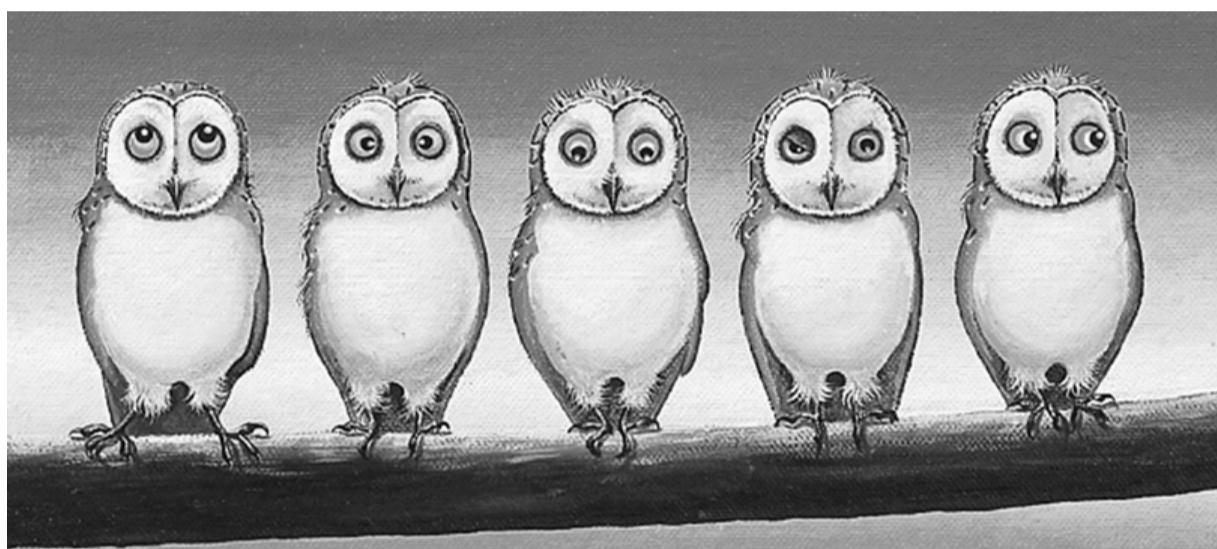
telefoonhoorns spuwen, vijftien bitchslapsessies op onwillige wangen, vijftien wanhoopskreten wanneer alles verloren lijkt en vijftien keer toch weer met een voltooid ledendebat op de borrel staan, wankelend en na-higgend, omringd door vrolijke, doch verdacht roodwangige schrijvers.

overmoedige A3-puber met vele vrienden. Heden laat ze zich haar wel gevormde A4-identiteit wel gevallen evenals een enthousiaste en bekwame schare schrijvers. Lieve redactie en oud-redactieleden: dankt! (...en sorry voor de wangen, het slaapgebrek en wijlen oma).

In deze editie...

Vijf jaar Karpe Noktem!
'Nuff said.

[MB]

Van het bestuur

Onze jonge vereniging viert haar eerste lustrum! Een mijlpaal in de geschiedenis van Karpe Noktem, waarbij we de kans krijgen om terug te kijken op vijf mooie jaren.

Hoewel Karpe Noktem nog erg jong is heeft ze al vele veranderingen doorstaan. We zijn gegroeid vanuit een wispelturig begin - zwerfend van de ene kroeg naar de andere - naar een vertrouwde, vaste plek: het oude Diogenes, dat we nu Villa van Schaeck noemen. Voor het eerst maken wij deel uit van een groter geheel: 'De Villa'; dit is wel eens anders geweest.

Vanaf onze oprichting door een vriendengroep sociologen hebben we lang in een vergeten niche van het Nijmeegse studentenleven geleefd,

vechtend tegen vooroordelen en onjuiste publiciteit. Dit imago hebben wij en onze voorgangers van ons afgeschud. We hebben onze ware aard getoond binnen het studentenleven en we staan niet langer bekend als boomknuf-felende vampierhippies, maar als die gezellige, vrijblijvende, alternatieve gezelligheidsvereniging.

Voor studenten als ik, die niet zozeer een vereniging zoeken om de jaarclubs en grootschaligheid en afgeschriften door het corporale en de verplichtingen ervan, was Karpe Noktem een aangename verrassing. Ik vond twee oud-voorzitters en een handjevol leden op mijn Hoogeveldt-gang; zij introduceerden mij binnen de vereniging die later een erg belangrijk onderdeel van

mijn leven zou blijken. Ik voelde mij heel prettig bij de vrijblijvende inslag die KN bleek te hebben.

Ik vind dat wij als vereniging en als leden enorm zijn ontwikkeld in het, tot nu toe, korte leven van Karpe Noktem. Een snel groeiend ledental, een professionelere aanpak en veel goede ideeën zullen ervoor zorgen dat onze vereniging nog vele verjaardagen zal meemaken. Het is voor mij dan ook een eer om namens het bestuur 2008-2009 jouw vereniging, mijn vereniging te feliciteren met haar eerste lustrum. Ik zeg dan ook: gefeliciteerd Karpe Noktem, en nog vele mooie jaren toegewenst!

Lisette Huijbers, voorzitter van Karpe Noktem

Karpe Noktemveteranen I

Ergens lang, lang geleden (2004 geloof ik) verhuisde ik naar Nijmegen en ontdekte aldaar Het Nachtleven in den Grote Stad. Het bleek over het algemeen nogal kut te zijn: vervelende studentenballen in Après Ski-kroegen met vies bier.

Gelukkig kwam ik al snel enkele tofu-etende neohippies tegen die mij informeerden over het bestaan van de alternatieve studentenvereniging Karpe Noktem. Het bleek iets te maken te hebben met metal en Jupiler en al snel besteedde ik mijn vrije maandagen (en de maandagen waarop ik toch echt iets met mijn studie had moeten doen) in het slecht geventileerde zaaltje boven Dollars.

Enkele maanden later was ik lid van het

bestuur, met wie ik een jaar lang met veel plezier brakke bandavonden in de Onderbroek en dat soort onzin organiseerde. En ook al woon ik niet meer in Nijmegen, ben ik zelfs al bijna geen student meer en heb ik al jaren geen tijd meer voor Karpe Noktem, toch word ik altijd vrolijk wanneer ik ergens een Akta vind.

Het lijkt erop dat 'de kleinste studentenvereniging van Nijmegen' het nog wel een lustrumpje vol gaat houden. Da's toch mooi voor alle metalzoekende Jupilerliefhebbers onder de studentenpopulatie van Nijmegen...

Suzanne Fockens, bestuurslid activiteiten 2005 – 2006

Hoera! We zijn jarig!

Vijf jaar Karpe Noktem Sinds 2004 is er veel veranderd in de oudste stad van Nederland. Immers, in 2004 is ASV Karpe Noktem tot stand gekomen! En daar is veel aan vooraf gegaan. Er zijn veel verhalen die zijn weggestopt in de geheugens van onze oudste leden en veel verhalen die enkel verteld kunnen worden door zij die zich niet meer binnen onze geleideren bevinden. Nu, vijf jaar later, kunnen we terugkijken op onze roerige eerste jaren en vooruitkijken naar alle jaren die nog gaan komen. En dat doen we tijdens de Lustrumweek: zeven dagen met festiviteiten en plezier, waarin er aandacht zal zijn voor de verhalen van vroeger, de leden van nu en de mogelijkheden van de toekomst.

Maandag: de borrel

Uiteraard hebben we maandagavond weer onze vertrouwde borrel in de Villa Van Schaect. Maar is deze borrel eigenlijk zo vertrouwd? De nieuwste leden weten niet beter, maar tot kort geleden verschool Karpe Noktem zich nog in het bovenkamertje van Café Dollars - en dat slechts om de week! Om onze korte doch mooie geschiedenis een beetje uit de doeken te doen, zullen alle oud-voorzitters van Karpe Noktem vertellen hoe het reilen en zeilen van de vereniging in zijn werk ging in de dagen van weleer. De sprekers zullen zijn: Giedo Jansen, oprichter en voorzitter van het eerste en tweede bestuur, Alette Ouwens, voorzitster van het

derde bestuur en Bram Balk, voorzitter van het vierde bestuur. De presentaties beginnen rond 22.00 uur.

Dinsdag: eten met leden

Wederom zal Karpe Noktem een avond reserveren in de agenda's van haar leden; deze keer om de leden welkom te heten op het terrein van Scouting Traianus. Hier zullen we een megapicknick opzetten zoals de vereniging dat nog niet eerder heeft gedaan! Iedereen die komt neemt iets te eten mee en samen zullen we van elkaars kookkunsten genieten. De LustrumCie zorgt voor bier, wijn en fris, allen tegen een kleine vergoeding verkrijgbaar, dus neem een beetje geld mee of zorg zelf voor iets te drinken. Omdat we de gehele avond op locatie blijven is het leuk om wat spelletjes en muziekinstrumenten mee te nemen! Dus heb je nog Munchkin, Machiavelli, een banjo, mondharmonica, triangel of ander speelgoed liggen? Neem het mee en verblijf je medeleden! Om 18.00 uur vertrekt er een delegatie fietsers vanaf Sint Annastraat 21 naar Traianus onder leiding van Daan Fifis du Pont en de picknick zelf begint om 18.30. Rond 00.30 zal de picknick afgelopen zijn.

Woensdag: parkhangen

Vandaag gaan we een activiteit ondernemen die typisch is voor onze vereniging: parkhangen! Al sinds de eerste dagen van Karpe Noktem voelen de leden

zich uitstekend op hun plaats in het gras van het Kronenburger Park, Park Brakkenstein, of De Goffert. Omdat dit nu eenmaal altijd geslaagd is (en ook traditie) zal de LustrumCie zich installeren in Park Brakkenstein. De commissieleden zullen zorgen voor wat fris en wellicht wat snacks, maar ook voor het nodige vermaak in de vorm van ludieke spelletjes. Leden mogen natuurlijk ook zelf voorzien in het één en ander als ze dat willen; twister, frisbees, supersoakers en ballen in alle soorten en maten zijn van harte welkom. En ook picknickmanden met voedsel en drinken zijn van harte welkom. Leef je uit! Omdat drinken in het park officieel verboden is kan de LustrumCie helaas niet voorzien in bier en wijn. Wil je toch graag een biertje nuttigen in het gras, dan mag je dit meenemen op eigen risico. Het parkhangen begint om 14.00 uur in Park Brakkenstein.

Donderdag: het grote feest!

Een lustrum kan niet voorbij gaan zonder tenminste één feest waarover mensen zullen praten tot het volgende lustrum. Dit feest geven we op donderdagavond in de grote zaal van ons nieuwe thuis, de Villa Van Schaek. Twee bands en een heleboel enthousiaste leden zullen ervoor zorgen dat dit een avond wordt om te onthouden. Myrkvar zal aftrappen met een stevige portie folkmetal om de zaal goed los te krijgen. Deze band uit Nijmegen heeft vorig

jaar hun eerste album uitgebracht en ze maakt inmiddels heel Nederland en België onveilig met muziek over trollen en Vikingen. Het programma wordt voortgezet door Bagger United. Degenen die vorig jaar naar Karpe Rock't'em Volume 10 zijn geweest zullen zich herinneren dat deze folkpunkband garant staat voor een avond vol feest en gezelligheid. Ook Bagger United komt uit Nijmegen en haar leden zijn geen vreemden in de Villa Van Schaek, waar zij vroeger als student ook regelmatig in vertoefden. Maar dit is nog niet alles! Vanavond is tevens het jaarlijkse zusjesfeest van Karpe Noktem! Kom dus allemaal gedag zeggen tegen onze zusjes van Katena (Leiden), Biton (Utrecht), Cyclades (Amsterdam), Cleopatra (Groningen), Wolbedo (Delft) en Wolwêze (Leeuwarden). Ook zullen er enkele leden van Liber (Amsterdam) zijn, dat een soort halfzusje is. Consumpties zijn zoals altijd één euro. De entree voor leden en zusjes bedraagt twee euro en voor externen is het drie euro. Neem dus allemaal je vriendjes en vriendinnetjes mee om deze avond tot een groot succes te

maken, want voor het geld hoef je het niet te laten! De deuren gaan open om 22.00 uur en het feest zal doorgaan tot 04.00 uur. Samen met de zusjes zullen we vervolgens de nacht op een wat rustiger tempo voortzetten, tot en met de Eerste Trein (of langer), een traditie die voor eenieder die ooit een Zusjesfeest heeft bezocht bekend zal zijn.

Vrijdag: filmavond

Tijd om uit te rusten en bij te komen. Na het feestgeweld van donderdag zal er vandaag een rustige filmavond zijn in Café 't Haantje, ons allen bekend van de poëzieborrels en pokeravonden. De film mogen jullie zelf uitkiezen via een poll die je kunt vinden op de Lustrumwebsite. Eventuele gestrande zusjes zijn uiteraard ook van harte welkom. We hopen dat iedereen langskomt om nog even na te praten over het feest van de vorige dag en om gemoedelijk de week af te sluiten met hun medeleden. De filmavond begint om 20.00 uur in Café 't Haantje.

Michiel van Lierop, voorzitter van de Lustrumcommissie

Toen Karpe Noktem werd opgericht...

... was het een bewogen jaar! Al in het begin van 2004 ontstond een drama op het Terracollege in Den Haag. Hier sloot een zeventienjarige leerling een docent neer te schieten. De leerling voelde zich de 'pispaal', omdat de docent hem voor langere tijd wilde schorsen wegens wandrag. In Amerika stond het homohuwelijk centraal: voor- en tegenstanders verenigden zich om steun te betuigen of te protesteren. Tegen het einde van het jaar werd president Bush herkozen en was daarmee John F. Kerry te slim af. Deze keer waren de verkiezingsuitslagen niet omstreden, zoals bij de verkiezingen van 2000. In België werd Mark Dutroux ondertussen berecht en tot levenslang plus tien jaar veroordeeld. Frequent in het nieuws waren de gebeurtenissen rondom de aanslagen op Madrid van 11 maart. In Rusland werd *pokerface* Vladimir Poetin tot president gekozen. In mei voegden zich tien landen bij de Europese Unie; uitverkoren waren Estland, Letland, Litouwen, Polen, Tsjechië, Slowakije, Hongarije, Slovenië, Cyprus en Malta. En in de zomer werden in Athene de Olympische Zomerspelen gehouden.

In ons eigen kikkerlandje kwam het rechtse kabinet geleid door Balkenende met maatregelen om het economisch bestel te reden: men moet langer gaan werken - misschien wel tot op 67-jarige leeftijd. Ruim 200.000 mensen kwamen naar Amsterdam om te demonstreren. Het protest werd georganiseerd door het platform 'Keer het Tij' en 'Nederland verdient

beter'. In november werd Nederland weer opgeschud: deze keer door de moord op Theo van Gogh. De filmregisseur (die na zijn dood meer lof ontving dan ooit tevoren)

Op 1 december stierf Prins Bernhard. Bernhard Leopold Frederik Everhard Julius Coert Karel Godfried Pieter (Jena, 29 juni 1911 - Utrecht, 1 december 2004),

was, ondanks meerdere smeergeldaffaires, buitenechtelijke relaties en een onduidelijke positie in de Tweede Wereldoorlog, zeer populair bij het volk. Ook in de categorie bekende Nederlanders: voor velen was de dood van André Hazes het dieptepunt van het jaar. Deze volkszanger had een flinke achterban en zo werd de televisiekijker bedolven onder portretten van Heinekens grootste klant. Ook de commerciële sector zag hier een kans: 'Zij gelooft in mij' werd een nummer 1-hit in de Top 40. Ook kreeg André een standbeeld in De Pijp, Amsterdam.

Het grootste gespreksonderwerp van 2004 was echter de Tsunami. Op Tweede Kerstdag werden zestien landen rondom de Indische Oceaan getroffen door een allesvernietigende, metershoge vloedgolf. Er kwamen naar schatting driehonderdduizend mensen

om, waaronder ook zeshonderd Nederlanders. Niet lang daarna startte men een van de grootste inzamelingsacties in de menselijke geschiedenis om de slachtoffers bij te staan. Zo kwam alleen al op 'Giro 555' tweehonderd miljoen Euro binnen aan giften.

Tussen al dit tumult ontstond in Nijmegen de Alternatieve Studentenvereniging Karpe Noktem. De hoofdoprichter was Giedo Jansen. Na twee feesten in de zomer van 2004 ontstond de succesformule van een (toen nog) tweewekelijkse borrel en een aantal commissies. Langzaam stroomde de eerste generatie studenten binnen. Studenten die nog niet allemaal voorzien waren van een mobiel, die de Nederlandse variant van Wikipedia (die toen nog maar 50.000 artikelen telde) nog niet kenden, die nog niet Hyve'den, die nog naar boeken speurden in de bibliotheek van de universiteit in plaats van het raadplegen van internet, die zojuist begonnen te profiteren van de prijzenoorlog tussen de supermarkten, die nog redelijk vaak een videoband opzetten in plaats van een dvd en die nog nooit hadden gehoord van *breezersletjes*. Dat was 2004...

werd neergeschoten door Mohammed B. Mohammeds strenge opvattingen over het Islamitische geloof zouden de reden daartoe zijn geweest. (Mohammed kreeg uiteindelijk levenslang.) Het tumult barstte echter pas werkelijk los toen er ineens een islamitische basisschool in vlammen opging, waarop een stilte tocht volgde van zesduizend mensen die de brandstichting veroordeelden. Niet lang daarna verijdelde de politie van Venray een aanslag op een moskee. Weer een paar dagen later stond een ander islamitisch gebedshuis in het Limburgse Helden in brand. Het vuur was waarschijnlijk aangestoken door extreem-rechtse jongeren uit de wijk. Mede naar aanleiding van de moord op Van Gogh verhevigde zich het debat rondom de integratie van allochtonen, de veiligheid van politici en het bestaansrecht van een dubbele nationaliteit. Het leek alsof Nederland voorgoed veranderd was.

[FW]

Karpe Noktemveteranen II

Het Relaas van een Dwaas, of: Karpe Noktem bij Nacht

Lieve lezers,

Vijf jaar Karpe Noktem - het ligt natuurlijk voor de hand om op zo'n moment naar het verleden te kijken en te reminisceren over wat een geweldige tijd we al hebben gehad. Voor anderen is het misschien logisch om nu juist naar de toekomst te kijken en snode plannen te smeden ter bevordering van de wereldvrede. Ik ben hier voor beide kampen, maar vooral voor het hier en nu.

Hoe het allemaal begonnen is weet iedereen... Je hoeft maar een info-foldertje open te slaan en de Genesis der ASV Karpe Noktem is vanaf dat moment jouw preekboekje. Maar wat is er in de tussenpozen gebeurd? Wederom zijn de hoogtepunten (evenals de dieptepunten) goed gedocumenteerd; die spreken voor zich. Maar hoe ging het er bijvoorbeeld vier jaar geleden aan toe op een gemiddelde borrel? Ik neem aan dat Karpe Noktem

op dit moment heel wat leden heeft die nog nooit het bovenzaaltje van Dollars hebben betreden en genoeg leden die nog nooit achter de bar van de Onderbroek hebben gestaan of in datzelfde etablissement een schitterend HEMA-stempel op de hand gedrukt hebben gekregen. (Ik roep op tot een grote Karpe Noktem-bedevaart!) Over deze tijden wil en moet ik het dringend met jullie hebben. Want net als nu was Karpe Noktem ook toen gewoon een clubje mensen die altijd lol hadden; nu op een borrel, dan weer bij iemand thuis, in een park of gewoon willekeurig ergens in de stad. Het hoefde toen, net als nu, niet allemaal zo moeilijk. Een borrel was een borrel, een feestje was een feestje en bier was bier. En zo zou Karpe Noktem altijd moeten zijn. Niets moet, alles mag, en vooral niet te moeilijk doen.

De besturen zijn al duizenden malen - terecht

- gelauwerd, erelidmaatschappen zijn verdeeld, discussies werden gevoerd en uiteindelijk zijn we allemaal weer kets naar de kloot. Maar ik zou het nu juist met jullie willen hebben over de onbekende helden, over rustige avonden bij iemand thuis die ontaardden in je reinste bacchanalen en over stress, zorgen en frustraties. Ik kan me nog steeds ieder oud-Karpe Noktemlid voor de geest halen (zij het soms met wat hulp...). Iedereen had een verhaal en al die verhalen verdienen het om hier verteld te worden - maar daar heb ik noch de ruimte, noch de tijd, noch de toestemming van de desbetreffende personen voor. Laten we dus, wanneer we tijdens het lustrum proosten op de vereniging en de besturen feliciteren, wanneer we terugkijken op succesverhalen en we de commissies bedanken voor hun inzet, vooral óók even stilstaan bij alle leden! Want zonder de leden is Karpe Noktem niets; daarom

zijn ze het belangrijkste van de vereniging. Daar kan geen bestuur of commissie tegenop.

Hoe dan ook, mij is gevraagd een stukje te schrijven over vijf jaar Karpe Noktem. Kortweg gezegd: geweldig! Ik ben er al bij vanaf het prille begin en zal gezien mijn studietempo nog wel een paar jaar blijven. Ik kan me borrels herinneren waarbij we zoals altijd om twee uur Dollars uitgebonjourd werden, maar dat het feest toen pas echt begon (vaak bij mij thuis). De borrels gingen zo tot ver na het ochtendgloren door, soms met vijftien man en soms maar met zijn tweeën. Mijn eerste jaar contributie heb ik niet voor niets in kratten bier betaald! Ik ben blij om te zien dat velen deze prettige naborrels tegenwoordig ook navolgen.

Ik herinner me verder de bandjesavonden waarop snoeiharde metal-, felle punk- of crustbandjes speelden. Ik herinner me de Karpe Rockt'ems in de NDRGRND, toen dat nog voor alternatief doorging.

Ik herinner me prachtige debatavonden waarin wij als Nachtplukkers zoals verwacht altijd het onderwerp delfden tegenover Triumvir. En ook nu al kan ik in mijn jongste herinnering terugkijken naar het eerste geweldige jaar waarin Karpe Noktem huist in de Villa van Schaek (die ik nog steeds steeds vast Dio of Diogenes blijf (en ook zal blijven) noemen). Ik kijk terug op een jaar waarin we van alles bereikt hebben waarover we vijf jaar geleden nog niet hadden durven dromen. Ik kijk terug op vijf jaar waarin ik veel nieuwe vrienden heb leren kennen, oude vrienden altijd weer terugvond en van iedereen wat kon leren. Mensen waarmee ik vaak gelachen heb en om wie ik ook vaak heb moeten lachen.

Denk niet: 'vroeger was alles beter', want dat is klinkklare quatsch. Vroeger was niet beter of slechter; vroeger is vroeger. De toekomst wordt niet beter of slechter. De toekomst is de toekomst. Het heden is hier.

Jesper Scherpenhuijsen

Karpe Noktemveteranen III

Het was het jaar 2004. Struinend over de univeriteit trok een poster mijn aandacht: 'oprichtingsfeest alternatieve studentenvereniging'. Daar moest ik heen! Tijdens mijn intro had ik mij met een vriendin (Marlies) al beklaagd over het feit dat er juist in Nijmegen zoets als een alternatieve vereniging ontbrak. Het was een gezellig en geslaagd feest waar toute *Nimègue alternative* haar gezicht liet zien, nieuwsgierig naar de studentengroep die het feest georganiseerd had.

Al gauw volgde er een eerste 'open vergadering' voor geïnteresseerden in de kelder van De Fiets. Het werd duidelijk dat iedereen welkom was om mee te denken en te praten over de invulling van Karpe Noktem en dat er nog geen definitief bestuur was vastgesteld. Karpe Noktem bleek er vooral te zijn voor de mensen die bij het woord studentenvereniging in eerste instantie een grote afkeur op voelen komen. Enthousiast als ik was besloot ik me aan te sluiten bij het zevenkoppige

bestuur-in-oprichting dat tot dan toe uit louter sociologen bestond. Al snel werd ik officieel ingelijfd als bestuurslid activiteiten. Het feest kon losbarsten! Als vereniging zonder eigen onderkomen moesten we als eerste op zoek naar locaties waar onze KN-activiteiten plaats konden vinden. Het resulteerde in een tweewekelijkse borrelavond in Dollars en incidenteel gebruik van Gonzo (het huidige NDRGRND) en De Onderbroek.

Dat eerste Karpe Noktemjaar werd ook de

basis gelegd voor vele blijvend succesvolle activiteiten zoals de borrels, Karpe Rockt'emfeesten, de Extreme Playbackshow, de Sinterklaasbingo, Koken voor Straatmensen, de natuurwerkdag, weekends, enzovoorts. Ook herinner ik mij legendarische eenmalige activiteiten zoals het meeloopen in de Vredesmars van Vrouwen voor Vrede en natuurlijk het allereerste KN-weekend. Daar ontstond in een kampeerboerderij, niet ver van mijn ouderlijk huis, de langstlopende Karpe Noktemrelatie tot nu toe. Ondergetekende en oprichtend voorzitter Giedo Jansen wonen inmiddels samen.

Op dit moment ontbreekt het Karpe Noktem misschien nog aan leden met welgestelde ouders (tandartsen en advocaten zijn ondervertegenwoordigd), maar het kapitaal om ooit een eigen pand te kopen komt er vast en zeker. Ik ben enorm trots dat het geen we ruim vijf jaar geleden met veel enthousiasme, bloed, zweet en tranen zijn begonnen nu een bloeiende vereniging is vol met activiteiten, commissies en liefdesperikelen.

Pluk de nacht!

Cilia Daemen, bestuurslid activiteiten 2004-2005

Column

Akta 1 Jaargang 1 Editie 1

Al lid sinds september en nog steeds kan ik niet aan mensen uitleggen waar Karpe Noktem nou precies voor staat. Zijn we nou alternatief, of toch ook niet? Erg links, of ook gematigd rechts? Eigenlijk weet ik het nog steeds niet. Ik ben zelf niet alternatief. Ik denk te behoren tot de normale middenmoot. Wellicht iets meer doorgedraaid, maar goed, wie is er wél normaal? Wat doe ik dus bij Karpe Noktem als het een alternatieve studentenvereniging is? De complete wacko's in balans houden?

Een hokje waar bijna de hele vereniging in past, zo lijkt het soms, is het hokje "Socioloog". Wederom niet op mij van toepassing. Wat doe ik hier? Zwarte kleding? Nee, de laatste keer dat ik geheel zwart was, was met Sinterklaas. En zelfs dat Zwarte Pieten-kostuum had iets van kleur. Zelf ben ik niet eens erg links. Verder naar links dan de PvdA kom ik niet. En gezien hun zwakke prestaties worden die het de aankomende periode ook niet.

Misschien is Karpe Noktem wel helemaal niks? Bestaat de hele vereniging misschien uit mensen die niet graag in een hokje passen en daarom maar voor "alternatief" kiezen? Gewoon een gezellige groep sukkels die graag samen een bier drinkt? Ik denk 't eigenlijk wel. En stiekem vind ik het best leuk zo'n Karpe Noktem sukkel te zijn...

[Tommy Spanjaard]

Verslag Dag in het Park

Uit het leven van een student

Akta 3, Jaargang 2, Editie 1

"Wie gaat er iets schrijven in de Akta over deze dag?" "Jaaa?" riep ik iets te enthousiast over het idee dat iemand dat zou gaan doen. Dit werd helaas door onze onverschrokken, naar leedvermaak smachtende hoofdredactrice waarvan ik de naam liever niet noem, anders opgevat. "Oké, Alet meldt zich vrijwillig aan", galmde ze over het rustige grasveldje in park Brakkenstein.

Om in park Brakkenstein te komen was ik die middag, zoals in de beschrijving stond, net zo lang langs het park gefietst tot ik een ingang vond. Dat was nog een behoorlijk eind, daar ik de eerste twee afslagen over het hoofd had gezien. Het leuke van afspreken in het park is dat je dan eerst het hele park af moet zoeken voor je de aanwezige tofu-kauwende neohippies hebt gevonden. "Well", dacht ik

bij mezelf (soms denk ik in het Engels), ik rijd net zo lang rondjes door het park tot iemand roept: "Alet, we zitten hier!". Ervan uitgaande dat ze me dus geen drie rondjes laten rijden, in de zin van *drie maal is scheepsrecht*.

Natuurlijk zijn onze linkse rakkers zo slecht niet en hoor ik vrij snel naast me roepen: "Hey Alet, we zitten hier, zag je ons niet zwaaien?". Toen viel in door de mand, want natuurlijk zag ik ze niet. Ik zie nooit / bijna nooit iemand van ver. Dat ik regelmatig dwars door je heen lijk te kijken, geen gedag zeg en niet terug zwaai komt echt niet doordat je schoenen mij niet aanstaan. In werkelijkheid zie ik slechts veertig procent mét lenzen. Dat is ruim genoeg om dat zo'n vier maanden voor jullie verborgen te kunnen houden.

Gelukkig mis ik niet al te veel details en kan ik jullie vol geuren en

kleuren vertellen dat een hond die middag ons balletje kapot gebeten heeft. Waarna ik voorstelde als wraak de ballen van het baasje kapot te bijten. Helaas was er hiervoor weinig support van de anderen. Maar ja, wat wil je; Daan was tot terminale proporties vermoeid en deed net alsof hij sliep, Johan zat in een boom en Cilia en Giedo waren eng aan het gooien en stunten met stokken, ballen en meer van dat soort dingen. Ik bleef liever uit hun buurt en keek naar Francisca, die ook probeerde te stunten met stoken, als excus voor haar slechte tot dramatische voorstelling gaf ze dat dat kwam doordat wij keken. Het bewijs dat ze het wél kan als wij niet kijken is tot op de dag van vandaag nog steeds niet geleverd.

Uit verveling ging ik Marlies maar op de grond gooien. Ze zat me al de hele dag uit te dagen en nu was de tijd rijp. Ik ben namelijk heel sterk en zwopte haar met gemak door de lucht als ware ik Juffrouw Bulstronk. Mijn ware ik kwam boven en in volle vaart landde ze in het gras (niet op

de stenen, we blijven vriendelijk). Gras, waar volgens menigeen al meerdere honden hun behoefte hadden gedaan. Mijn agressie van die dag was met het rondzwiepen van Marlies verdwenen. Ik bukte om een op mij afvliegende, onverschrokken, naar leedvermaak smachtende hoofdredactrice te ontwijken en voegde me bij het naar gitargepin-gel luisterende groepje Akta-ontvangers. Nagenietend van de patat die wij als sprinkhanen hadden verorberd zongen we Francisca vaarwel. Ze wilde er eigenlijk stiekem vandoor gaan naar de andere kant van de wereld zonder ons gedag te zeggen. Dat hadden wij op tijd door en zo gemakkelijk kwam ze niet van ons af. Toen ik na deze zwaar relaxte dag op mijn fiets stapte om met de trein naar de andere kant van het land te reizen, moest ik het doen met een karig "tot volgende week", niet eens een liedje zoals bij Francis. Misschien moest ik ook maar eens naar de andere kant van de wereld vertrekken.

[Alette Ouwens]

Verslag Vredesmars

Nijmegen onder de voet gelopen

Akta 4, Jaargang 2, Editie 2

22 september 2005 De winter komt er alweer aan: een seizoen van vrede en naastenliefde. Om deze koude doch aangename periode op een gepaste manier te beginnen, besloten enkele ongurelieden van ASV Karpe Noktem mee te lopen in een vredesmars, daarmee ingaan-de op de invitatie van protestgroep Vrouwen Voor Vrede. "Vrouwen? Vrede? Valt dat wel te combineren?" dachten zij, en nieuwsgierig crossten zij naar de Grote Markt, waar zij feestelijk ontvangen werden

met veel getrommel en gedans. Enkele wilde ideeën zoals een slagroomsoesgevecht en andere oproer werden direct uit het hoofd gezet zodra het langharig tuig de organisators zag: enkele broze bejaarde dame-tjes kwamen vrolijk kakelend hun kant uit geschuifeld en bedankten hen uitvoerig voor het meewerken om de wereldvrede te bewerkstelligen. Ontroerd door zoveel positiviteit sloten zij eerbiedig de monden, toen de stoet in beweging kwam en in een (voornamelijk oude

mensen) flink tempo door de stad banjerde. Met grote stappen en serieuze gezichtsuitdrukkingen dwong de stoet de hysterische donderdagavondshop-avond-menigte uiteen, hen achterlatend met de vraag: "Waar is dat stel idioten mee bezig?". De tocht werd afgesloten met enige vermakelijke vertoninkjes, zoals de Egyptische stokkendans, uitgevoerd door exotische Nijmeegse jong-dames met korte topjes en veel haar, het volgens een christelijk verhaal in vaste patronen zwaaien met stokken met een ingewikkelde naam en het voordragen van een toch best mooi gedicht over vrede en de relatie

van mensen tot elkaar op mondial niveau. Er werd afgesloten met een meerstemmig gezang met de naam "Mensen gevraagd", waarvan de tekst hieronder bijgevoegd is:

"Mensen gevraagd, er worden mensen gevraagd, dringend mensen gevraagd, er worden mensen te midden van mensen gevraagd."

Kort samengevat: een wonderbaarlijk gebeuren, zo'n vredestocht... En een mooie voorbereiding op een nacht door-dansen bij het feest: Karpe Rockt'em Vol. 1!

[Suzanne Fockens]

Ze(u)sjeskamp

Akta 7, Jaargang 3, Editie 1

Op een zonnige dag in juni gingen twee Karpe Noktemers, te weten Suzanne en ik, naar een afgelegen locatie in Dronten. Niet om in het geniep plannen te beramen om de wereld te veroveren of om satanische rituelen uit te voeren (dat doen we namelijk gewoon tijdens de borrels), maar om gezellig te gaan kamperen met onze 'zusjes'! Karpe Noktem staat er namelijk niet alleen voor in Nederland wat betreft ontraditionele gezelligheidsverenigingen. In het zogenoemde 'ZEUS-verbond' (Zusterlijke Eendracht Uit Saamhorigheid) hebben verscheidene studentenverenigingen uit heel Nederland zich verenigd om gezamenlijke feesten en activiteiten te houden, met als een van de hoogtepunten het jaarlijkse zusjeskamp.

Eenmaal in Dronten aangekomen was het nog wel even zoeken naar de juiste plaats. In de routebeschrijving die gestuurd was door de organisatie stond namelijk een bushalte genoemd die niet bestond. Dit maakte van onze reis gelijk een speurtocht. Gelukkig kwamen we door gebruik te maken van een online routebeschrijving terecht in de juiste bus, vanaf een halte in de buurt die wél bestond. Gelukkig kwamen we in deze bus studenten tegen met grote tassen, waarvan het al snel duidelijk was dat ze hetzelfde eindpunt hadden. Onze eerste kennismaking met enkele zusjes was een feit. Aangezien sommige van hen al eerder een zusjeskamp hadden meegeemaakt, wisten ze feilloos de verscholen locatie te vinden door een moeilijk zichtbaar zijweggetje in te slaan aan een uitgestorven, lange weg naast een sloot. Eenmaal daar aangekomen was een groep

studenten al bezig elkaar te leren kennen, drankkaarten op te maken of gewoon lekker in het zonnetje te ontspannen na hun lange reis. We gingen alvast op zoek naar onze slaapplek - op de harde koude vloer, luxe is voor mietjes. Al snel kwamen we in gesprek met Gezinus, een lid van de vereniging SAAM uit Deventer, die met evenveel mensen als wij aangekomen was. We zouden de rest van het weekend nog vaak met elkaar optrekken.

De eerste dag ging zijn gangetje. Mensen traptten tegen een bal, keken op tv naar mensen die tegen een bal aan trapten (het WK was in volle gang) of hielden zich bezig met andere activiteiten zoals het drinken van bier en het houden van conversaties. Na het avondeten, dat trouwens heerlijk smaakte, werd het tijd voor een activiteit: de dropping. Het groepje waarin ik was ingedeeld werd met een auto gedropt op een grasveldje omringd door bomen. We maakten er maar een picknick van: we dronken wat bier, stelden ons aan elkaar voor en hielden melige gesprekken. Uiteindelijk besloten we toch maar te gaan proberen de weg terug te vinden. Na een wandeling van zo'n vijf minuten in een willekeurige richting in een redelijk verlaten, natuurrijke omgeving kwamen we twee fietsers tegen aan wie we de weg konden vragen. Een kwartier later waren we weer bij ons kamp. Tot zover de dropping. De rest van de avond werd er gedronken, gezongen, gelachen, geblowd en gelachgas-door-ballonnetjes-ingaldeerd, dat laatste vooral door de aanwezige leden van Wolbodo uit Delft. We leerden al snel elkaar en elkanders verenigingen

beter kennen. (Tip: Laat je niet Leendertsen in Groningen).

De tweede dag moesten we al onze spullen weer inpakken. De ruimte zou namelijk gebruikt worden door plaatselijke padvindertjes en dus verzamelden we alle tassen in een grote ruimte die afgesloten werd. Wat we die dag deden was helemaal zelf te bepalen. Met een groepje bestaande uit mensen van verscheidene verenigingen besloten we op deze uiterst warme dag te gaan zwemmen in het plaatselijk overdekt zwemparadijsje. We waren de hele middag zoet met het zwemmen in deze wateren, het kijken naar de soms merkwaardige schilderingen aan de muur (met enge zeehondjes en vage beren) en het eten van wat frietjes. Nadat we uitgezwommen waren vertrokken we weer richting kamp maar gingen eerst nog uit pure verveling luierend in de schaduw aan de sloot een woordspel doen.

Het avondprogramma bestond weer voornamelijk uit drinken, blowen, praten en aan het kampvuur zitten, maar eerst hadden we nog een grote pubquiz (met vragen als: "Wat maakt de kleur van poep bruin?"), met als afsluiter een 'Raad de Plaat'. Met geweldige hits van o.a. Britney Spears en Usher kon alleen maar het allerslimste groepje winnen. Mijn groepje werd gedeeld tweede, Suzannes groepje bungelde ergens onderaan. Helaas ging de tweede prijs, een fles wodka, aan onze neuzen voorbij, aangezien we in de shoot-out minder goed konden inschatten dan het andere groepje hoeveel jaar een biljoen seconden ongeveer was.

Quid Novi?

Akta 5, Jaargang 2, Editie 3

Nijmeegse eerstejaars hebben het introductieweekend van studentenvereniging Karpe Noktem tot leukste introductieweekend verkozen. Deelnemers waardeerden het weekend met een een 8,3 gemiddeld, en gaven de organisatie gemiddeld een 7,4. De 8,3 was het hoogste gemiddelde cijfer van 2005. Dat staat in een uitgelekte notitie van Introductiecommissie begin december.

Karpe Noktem is de alternatieve studentenvereniging voor Nijmeegse studenten en is actief sinds april 2004. Statutair bestaat de vereniging pas sinds 3 december 2004. In 2005 organiseerden zij voor het eerst een introductieweekend, "Pluk de Nacht" getiteld, en dat werd direct een succes. Gregory Metallinos, bestuurslid van Karpe Noktem en één van de acht organisatoren: "Toen we dit hoorden, stonden we met onze oren te klapperen. We vonden ons weekend zeker geslaagd, maar we hadden niet verwacht dat we het de deelnemers zó naar hun zin hadden gemaakt. Dit vraagt natuurlijk om een herhaling."

Elk jaar in het laatste weekend van augustus worden zo'n 2000 eerstejaars studenten van

de Radboud Universiteit (RU) Nijmegen met hun mentoren verdeeld over ongeveer 22 weekenden. Elk weekend heeft een eigen organisatie, een eigen thema en een eigen sfeer. Deelnemer Mirte de Maare (19, Scheikunde) vertelt: "Op het Pluk de Nacht-weekend werden we niet verveeld met flauwe spelletjes. We konden een aantal unieke workshops volgen, gegeven door professionals." De eerstejaars maakten onder andere kennis met capoeira, tarot en aikido. Ook konden deelnemers een professionele wijnproeverij en een workshop 'aksievoeren' volgen.

De introductie van de RU Nijmegen wordt ieder jaar georganiseerd door de Introductiecommissie (IKU) van Dienst Studentenzaken. De Subcommissie Weekenden, een onderdeel van de IKU, coördineert jaarlijks de introductieweekenden van de RU. Deze subcommissie vroeg vlak na de introductie via de IKU-enquête aan eerstejaars RU-studenten hoe zij de organisatie hadden gevonden van het introductieweekend dat zij bezochten, en hoe leuk zij het op dat weekend hebben gehad. Van de kleine honderd deelnemers aan het Karpe Noktem-introductieweekend, retourneerden 26 eerstejaars de enquête.

[Joost Heilbron]

Op de zondagochtend was het alweer uit met de pret. We namen afscheid van elkaar en gingen onze eigen kanten uit. Dankzij spoorwerkzaamheden had ik wat meer van Nederland gezien dan ik van plan was. Moe maar voldaan kon ik toen ik thuis

was weer lekker in mijn eigen zachte bedje kruijen. Nu maar hopen dat we de volgende keer met meer Karpe Noktemers de boel daar onveilig kunnen maken!

[Gregory Metallinos]

Een streven naar de wereldvrede

Akta 8, Jaargang 3, Editie 2

De notariële akte waarbij Karpe Noktem is opgericht vermeldt als een der doelen van de vereniging "Het bewerkstelligen van de wereldvrede". Het is drie december 2004 als dit ook als zodanig wordt vastgelegd in het oprichtingsstatuut. Nu, precies twee jaar later, is het goed de tussenstaande balans op te maken. Hoe is het met de wereldvrede gesteld? En wat is er veranderd sinds de oprichting van Karpe Noktem in 2004?

Om deze vragen te beantwoorden is het allereerst goed om uiteen te zetten welke activiteiten Karpe Noktem de afgelopen jaren heeft georganiseerd om de vrede op aarde een handje te helpen. Volgens mij zijn er een drietal te noemen: 1. Het maandelijks koken voor straatmensen 2. Participatie in een vredesoptocht en 3. Natuurbeheer. In meer of mindere mate spreekt uit deze activiteiten een maatschappelijk engagement dat een vredelievende druppel op de gloeiende plaat van de wereld kunnen vormen.

Koken voor Straatmensen

Wat betreft het koken voor straatmensen (met Stichting Straatmensen) kan worden opgemerkt dat het aantal daklozen in Nijmegen sinds 2004 is toegenomen. Dit valt echter niet empirisch aan te tonen. Statistieken over het aantal daklozen zijn zelfs bij het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) niet te verkrijgen. Het Leger des Heils spreekt desondanks over een toename

en ook notulen van raadsvergaderingen van de Gemeente Nijmegen wijzen in die richting. Aan de hand van die gegevens is natuurlijk moeilijk vol te houden dat het koken voor straatmensen bijdraagt aan het verminderen van hun aantal. Immers, het niet bereiden van maaltijden voor deze groep zou eerder een afname betekenen. Dit is echter een sinistere gedachte en ik wens graag te geloven dat Karpe Noktem in werkelijkheid lichtelijk heeft bijgedragen aan het voorzien van één van de fysiologische basisbehoeften aan dak- en thuislozen in Nijmegen. Dat het er desondanks méér zijn geworden wijten we voorlopig maar aan andere contexteffecten: drie kabinetten Balkenende of een links Nijmeegs college?

De bijdrage aan de wereldvrede is in dit opzicht gelegen in het feit dat het voorzien van voedsel aan deze behoevende (en groeiende?) groep voor hen de noodzakelijkheid om meer innovatieve en retrairistische vormen van levensonderhoud te zoeken, enigszins wegneemt. De afkering van de maatschappij is niet meer totaal. Omdat daklozen in mindere mate hun doelen (in levensonderhoud) hoeven te bereiken door middelen in te zetten die haaks staan op de institutioneel vastgelegde wet- en regelgeving, wordt de eventuele schade die daar uit voort zou vloeien wellicht gereduceerd.

Vredesoptocht

De wereldvrede *an sich* trachtte Karpe Noktem onder andere te bereiken door deel te nemen aan

een vredesoptocht, georganiseerd door de Stichting Vrouwen voor Vrede (november 2005). Hoewel het aantal gewapende conflicten en oorlogen in de wereld tanende is, is de huidige situatie nog mijlenver van de wereldvrede verwijderd. Het bestaan van Karpe Noktem heeft daar voorlopig nog weinig aan kunnen veranderen. Sinds haar oprichting heeft de vereniging midden in een wereld gestaan die wild in brand stond: (onder andere) felle opstanden in Haïti (2004), burgeroorlog in Centraal Afrika (2004- heden), hevige gevechten in Pakistan (Warziristaanse lokale krijgsheren tegen het Pakistaanse leger tussen 2004 en 2006), het Tsjaad - Sudan Conflict (2005-2006) en de Libanon-oorlog van Israel (2006). De oorlogen in Afghanistan en Irak waren al begonnen ten tijde van de officiële oprichting, de Irakese bijna -burgeroorlog laat ik hier nog buiten beschouwing, evenals de Koude Oorlogen van de VS met Iran en Noord-Korea. Om van de vermeende terroristendreiging nog maar te zwijgen. Kortom: in het streven naar de wereldvrede is er voor Karpe Noktem nog werk aan de winkel. Geen klein karwei overigens. Het is dan ook een geruststellende gedachte dat we het leed van de wereld niet alléén op onze schouders hoeven nemen; de middelhoogbejaarde Vrouwen voor Vrede delen die *weltschmerz* met ons.

Natuurbeheer

Meer succes had de aandacht die Karpe Noktem in het verleden en ook recentelijk aan het milieu besteedde. Leden

van onze vereniging bleken niet te beroerd om de daad bij het woord te voegen en zichzelf verdienstelijk te maken voor wat natuurbeheer (zie ook het artikel 'Kluifjeszwam Incognito' in deze uitgave). Een goed milieu, wellicht een randvoorwaarde voor de wereldvrede, kwam daarmee een stapje dichterbij. Milieu blijkt in Karpe Noktemkringen helemaal geen ondergeschoven politiek thema. Al lang voordat bijna -president Al Gore een klimatologisch doemsce-nario schetste met de film *An Inconvenient Truth*, wist Karpe Noktem een dergelijke problematiek al aan de kaak te stellen. De politieke elite, met Gore voorop, volgde pas twee jaar later. Gore haalde zijn inspiratie natuurlijk ergens vandaan; een substantiële bijdrage werd daarbij mogelijk geleverd door Karpe Noktemleden die met groene vingers, schop en zaag in de hand, de betere wereld bij zichzelf lieten beginnen. Nu Karpe Noktem het milieu eindelijk op de politieke agenda heeft gekregen is het natuurlijk zaak om met eenzelfde enthousiasme door te gaan met de groene agenda. Het wordt daarbij tijd dat de verenging zich buigt over een aanverwant thema: kernenergie. Wordt het uitstapje in het nieuwe jaar een rondleiding door Borssele, of houden we de kerncentrales liever dicht en gaan we toch maar naar Kalkar (Kernwasser Wunderland)?

Discussie

Naast deze drie activiteiten die direct dan wel indirect hun weerklank hebben gehad op het verloop van de vrede

in deze wereld, zouden nog de maatschappelijk betrokken film- en discussieavonden genoemd kunnen worden. Immers, in tijden waarin het woord steeds minder vrij lijkt te worden en waarin groepen in de samenleving steeds feller tegenover elkaar lijken te gaan staan waagde Karpe Noktem zich meer dan eens aan enkele inspirerende filmvertoningen (waaronder *Outfoxed* en *Wag the Dog*; over persvrijheid en de waarheid). Daarnaast schuwde de vereniging ook het debat niet. Ten tijde van de moord op cineast Theo van Gogh organiseerde Karpe Noktem een debat over hoger onderwijs en integratie.

Hoewel het streven naar de wereldvrede ooit bij wijze van ludieke grap in de verenigingsstatuten terecht is gekomen, valt wanneer we het bovenstaande beschouwen, niet te ontkennen dat Karpe Noktem op geheel eigen wijze invulling heeft proberen te geven aan dit voor gezelligheidsverenigingen ongewone streven. De activiteiten die onder dit mom genoemd zijn blijken buiten sociaal betrokken, ook heel gezellig te zijn. Dat de wereldvrede desondanks nog niet bereikt is biedt dan ook perspectief voor nog meer gezelligheid! Ik hoop dan ook dat Karpe Noktem in de toekomst haar streven naar de wereldvrede met evenveel speels enthousiasme omarmt als ze in het verleden heeft gedaan.

[Giedo Jansen]

Karpe Noktem on the road

De chauffeur kende die pijpleiding ook

Akta 9, Jaargang 3, Editie 3

Een student die niets van bier afweet is geen student. Een ambitieuze Karpe Noktemmer zal dus alles in het werk stellen om de kennis over deze elementaire studentenbrandstof te verhogen. En zonder een stukje praktijk kom je in het moderne onderwijs niet ver. Het was dus bittere noodzaak om met Karpe Noktem - voor het eerst - een brouwerij te bezoeken. Doelwit was de klein-maar-fjne Hertog Janbrouwerij te Arcen. Met de trein niet of nauwelijks te bereiken, maar een busreis is ook leuk - zeker met de buschauffeur die wij hadden. Een finke expeditie van dertien strippen (althans, voor de pechvogels zonder OV-jaarkaart) die in tegenstelling tot de

vorige keer zonder blinddoek werd aangelegd.

We ontdekten de onverschrokkenheid van onze nogal drastisch reagende chauffeur toen we op een blokkade stuitten. Omdat de rechterbaan was afgezet besloot hij een halve kilometer over de linkerweghelft te rijden. Dit noodzaakte een tegenligger om eieren voor zijn geld te kiezen en af te wachten tot we hem voorbij waren. Tsja, een buschauffeur heeft ook een tijdsschema... Bovendien leek het wel duidelijk welk voertuig bij een eventuele crash tot een pannekoek geplet zou worden.

Zonder verder oponthoud bereikten we het pittoreske dorpje Arcen en

een korte wandeling later werd de brouwerij bereikt. Hier gebeurde het dus... De creatie van een wonderschone drank, die vaak zo achteloos in grote hoeveelheden wordt achterovergeslagen. Bier verdient meer eer dan dat, al zullen weinigen daarbij stilstaan. Werken in een brouwerij schijnt trouwens erg plezierig te zijn: onze gids beweerde zonder blikken of blozen dat hij "nog nooit iemand daadwerkelijk iets had zien uitvoeren".

Hertog Jan is geen grote brouwerij, maar gaat er prat op alleen de allerbeste kwaliteit te leveren. Na een korte kennismaking met de ingrediënten van het bier konden de koperen ketels worden bewonderd. Deze bleken tegenwoordig bijna

enig in hun soort te zijn; vandaag de dag wordt alleen nog maar roestvrij staal gebruikt. Wel mooi, die koperen ketels. Hoogtepunt was toch wel de bierkelder, waar vele honderden fessen van Hertog Jans paraplu's werden gehangen.

Maar dit was nog niet het einde van ons verblijf in Arcen. In een nabijgelegen drankhol, welke het voorrecht heeft met een dikke pijpleiding aangesloten te zijn op de brouwerij, werd nog even nageborreld. Ook een idee voor een Karpe Noktem-sociëteit, zo'n pijpleiding. De verleiding om een bourgondische maaltijd te nuttigen met - uiteraard - een lekker biertje konden we niet weerstaan. Eenieder weet dat drank hongerig maakt en de reis naar Nijmegen zou nog lang zijn. Toch werd onze thuishaven uiteindelijk zonder problemen bereikt. Tijd voor de volgende brouwerij?

Grand Prestige tot ongekende hoogte heeft doen stijgen. Jammer genoeg betekende dit plengoffer het einde van de rondleiding.

Maar dit was nog niet het einde van ons verblijf in Arcen. In een nabijgelegen drankhol, welke het voorrecht heeft met een dikke pijpleiding aangesloten te zijn op de brouwerij, werd nog even nageborreld. Ook een idee voor een Karpe Noktem-sociëteit, zo'n pijpleiding. De verleiding om een bourgondische maaltijd te nuttigen met - uiteraard - een lekker biertje konden we niet weerstaan. Eenieder weet dat drank hongerig maakt en de reis naar Nijmegen zou nog lang zijn. Toch werd onze thuishaven uiteindelijk zonder problemen bereikt. Tijd voor de volgende brouwerij?

[Paul van Leeuwen]

Best of Leden Doorgelicht

Gij zult niet...

Jeroen van der G. (J2E1): ... niet doen wat God verboden heeft. Hopeloos ouderwets...

Vincent M. (J2E4): ...het woonhuis van uw ouderlijk gezag bewerken met een pneumatische boorhamer onder het genot van een koude goudgele rakker.

Ik ben nog nietschreeuwend en tierend uit Nijmegen vertrokken, omdat...

Sophie S., (J1E1): ...de treinen nooit op tijd rijden.

Bas W. (J5E1): ...schreeuwen en tieren laat ik voor me doen.

Paul v L. (J2E3): ...kom zeg, dit is best een gave stad.

Welk schandaal mag nooit aan het licht komen?

Jorg K. (J3E1): Mijn vermoeden dat Karpe

Noktem puur als dekmantel dient voor een grootscheepse ondergrondse witwasoperatie in de Nijmeegse undergroundscene, de duistere rol die ons gewaardeerde bestuur daarin speelt en de functies die het daarbij in gedachten heeft voor al die naïeve leden in de nabije toekomst.

Nog liever een broodje poep dan...

Judith B. (J3E3): ...poep zonder broodje.

Bas W. (J5E1): ...broodje in de poep.

Sophie S. (J1E1): ... informatie over de totstandkoming van het broodje in kwestie: Van wie is de poep? Wie heeft 'm gesmeerd? Hoe is dat gegaan?

Antal v. A. (J4E1): ...grote houten splinters die door een dikke beul onder mijn teen Nagels gestoken worden.

Paul v L. (J2E3): ...gevierd worden door Kapitein Haak.

De laatste keer dat ik me overgaf:

Iris H. (J4E2): dat ik deed alsof bedoel je, of moest ik het ook echt menen van binnen?

De beste manier om een hotelkamer te slopen:

Judith B. (J3E3): met een verfbom! Het liefst paars. Dat is misschien niet de beste manier, maar wel de leukste.

Wie moet de volgende generatie Karpe Noktemshirts gaan ontwerpen?

Jorg K. (J3E1): Wat Madonna en Jantje Smit kunnen, kunnen wij beter. 'KN Fashion by Frank Boeijen' is misschien een idee?

Jagen of verzamelen?

Paul v L. (J2E3): Je kunt ook op de verzamelaars jagen. Aangezien dat geen jagers zijn hoef je niet bang van ze te zijn en als ze toch lastig worden dan zijn het weer jagers en die jagen dus juist op verzamelaars. Als je ze allemaal hebt gehad kun je gaan verzamelen omdat er niemand meer is om op te jagen, en alle verzamelingen zijn dan van jou omdat er geen verzamelaars meer zijn.

Waar is Berend Botje gebleven?

Sophie S., (J1E1): Niet hier, niet daar... ach, wie zal het zeggen. Het laatste wat ik van Berend vernam, is dat hij na zijn avontuurlijke wereldreis gewoon bij zijn ouders in Zuid-Laren ging wonen. Iedere dag vertelt hij vol passie dezelfde verhalen over zijn reizen. Zijn ouders wisselen dan een veelbetekende blik uit;

moeder Botje sloft naar de keuken om de vloer te dweilen en vader duikt dieper weg in zijn krant...

Waar is vraag tien gebleven?

Vincent M. (J2E4): Kijk eens in het nachtkastje...

Bas W. (J5E1): Buitenspelen.

Antal v. A. (J4E1): Censuur?

Iris H. (J4E2): Ziek? Hartstikke dood!

Emma J. (J5E2): Vraag tien is emotioneel even niet in staat tot het stellen van een vraag.

Paul v L. (J2E3): Dat is vraag 2 geworden voor zij die binair kunnen rekenen.

Geert L. (J2 E2): De laatste keer dat ik vraag tien zag, was hij nog rustig van zijn biertje aan het genieten in Dollars. Iets zegt mij dat hij daar nog steeds zit.

Panda's, piraten en paraplu's in playbackshow 2008

Akta Jaargang 4, Editie 2

Spreken is zilver en zwijgen is goud. Het hooghouden van dit aloude Hollandsche spreekwoord zou Karpe Noktem tot een saaie bedoeling maken, maar gelukkig is er een oplossing gevonden: de Extreme Playbackshow! Een gebrek aan muzikaal talent is niet langer een beletsel om te schitteren op het podium. De locatie was deze keer een zaaltje binnen de sociëteit van Carolus Magnus.

De aftrap werd gegeven door de jury zelf, teneinde zich vertrouwd te maken met het podiumgevoel. Niets ging hen te ver om eerlijk te kunnen oordelen. Nadat Antal onder enkele leden geplet werd kon de eerste playbacker aantreden.

Michiel ving aan met een piratenlied. Gehuld in een prachtig kostuum gaf hij een imitatie van 'Winches and Mead' van Alestorm. Het lijkt een traditie te worden om te starten met - Arr - een piratenlied; vorig jaar ging Daan Fifis du Pont hem immers voor. Het nummer werd enthousiast ontvangen door het publiek, zodat er niemand gekielhaald hoeft te worden.

Vervolgens was het de beurt aan Friso, die als operenor acte de présence gaf. Hij vertolkte een ontroerend nummer over hinderlijke kakkerlakken. Zijn acteertwerk was uitstekend en het is dat Pavarotti niet meer onder ons is, anders zou hij ongetwijfeld enkele bijles-sen van onze getalenteerde kweelbastroeder hebben genomen.

'Oops, I did it again' - een nummer over de duistere kant van de liefde. Paul was niet tevreden met de originele versie van Britney Spears en vond de cover van Children of Bodom beter bij de avond passen. Jurylid Johan

trachtte nog met spottende blikken zijn concentratie te verbreken, doch de priemende ogen van Paul deden hem nederig in zijn schulp en stoel kruipen.

De damesclub bestaande uit Bregje, Bregtje, Judith, Anke en Lisette had zich gehuld in zwarte, doch nette kledij waarmee ze tussen de Carolingers niet zouden misstaan. Hun hoeden en paraplu's deden wel wat ouderwets aan, maar ze waren noodzakelijk voor het nummer 'Umbrella' van Rihanna. Hoogtepunten uit dit optreden waren het besproeien van Judith door middel van plantenspuiten, hetgeen ze trachtte af te schermen met haar paraplu. Dit tot ergernis van het mannelijk publiek.

Voor een spookachtig tafereel werd gezorgd door - andermaal - Michiel, Koert en Bas. Iris had een uur lang hun koppen beklederd met verf, zodat dit trio nauwelijks meer van de echte Immortal te onderscheiden was. Dat deze heren alles doorgaans nogal zwart-wit zien was bijkans aan hun gezichten af te lezen! Het nummer 'Damned in Black' - een wat vreemde titel gezien de uitdossing van het gemiddelde Karpe Noktem - deed de luidsprekers

zowat exploderen. Bas ging enkele kartonnen dozen te lijf als waren zij een drumstel. Dat dit drumstel het optreden niet overleefd hoeft uiteraard niet eens vermeld te worden. De woede en vechtlust droop van Koert's gezicht, snijdende gitaren echo'den tegen de muren en al 't Christelijk leven werd verdoemd! Hulde aan deze noorderlingen!

Een nummer van Kinderen voor Kinderen kan niet aan een grotere fan worden toevertrouwd dan aan Jorg. Oefenen, repeteren of teksten uit het hoofd stampen zijn aan hem niet besteed; talent maakt alles goed. Het liedje 'Hee, hallo!' over een meisje dat de jongste thuis is werd ter plekke voor hem uitgezocht. Deze vertolking was dermate natuurgetrouw, dat wie niet beter wist waarlijk zou denken met een tienjarig meisje van doen te hebben.

Gettomuziek door Daan en Jorne, die het nummer 'White & Nerdy' van Weird Al Yankovic ten tonele brachten. Dit nummer maakte het hen mogelijk te schitteren als Amerikaans achterbuurt-tuig, doch zonder de noodzaak enkele lagen zwarte verf aan te brengen - een moeite die hun voorgangers

van Immortal overigens niet te veel was -. Een vermakelijk schouwspel, dat zeker, maar het breakdancen van Daan deed velen ongewijfeld verlangen naar de volgende 'break'.

Er werd echter nog geen afscheid genomen van Weird Al. Chris gaf een soloperformance met het nummer "The Saga Begins". Of het het bier is of zijn spetterende optreden was dat de zaal deed losgaan is jammer genoeg niet meer te achterhalen.

Niet alleen heksen hebben bezems nodig, Rik gebruikte dit instrument zo fanatic als gitaar dat je bijna zou verwachten dat hij zijn stoepje schoonveegt met een snaarinstrument. Als hij zijn vervaarlijk zwaaiende schedel echter dicht bij de grond houdt kan hij hetzelfde effect bereiken. Rik vertolkte, samen met Mike, het nummer "Progenies of the Great Apocalypse" van Dimmu Borgir. Onnodig te zeggen dat de krijsende gitaren tegen de muren echoden.

Waar Jesper Scherpenhuizen is zijn Ducktales! Fanatic meegezongen door Daan Fifis du Pont betraden een handvol Karpe Noktemers het podium

Het laatste oordeel was uiteraard aan de jury. Na diep beraad werd besloten besloten zij de eerste prijs toe te kennen aan de - nog steeds als panda's geschminkte - heren van Immortal. Dat ze daar niet bijster gelukkig mee waren toonden zij... door de angstaanjagende grimassen op hun gezichten, die ze er met geen mogelijkheid af konden krijgen.

de tweede prijs werd toegekend aan de damesclub met het nummer 'Umbrella'. Waarschijnlijk gaven de mannelijke juryleden hierbij de doorslag, aangezien het nummer nu nog éénmaal zou worden opgevoerd. Judith staakte haar pogingen aan de plantespuiten te ontsnappen en verliet drijfnat het podium.

De derde winnaar van de avond was Chris, die werd geprezen om zijn moed om een geïmproviseerd nummer te doen.

De Extreme Playbackshow was ook dit jaar weer één van de hoogtepunten van het jaar! Het zal moeilijk worden het volgend jaar nog beter te doen.

[Paul van Leeuwen]

Constitutie-avonturen 2008

Akta 13, Jaargang 5, Editie 1

"Zijn er hier ook *normale* leden?" Het meisje van de christelijke studentenvereniging kijkt verschrikt wan- neer ze bemerkt dat de vraag die ze zojuist stelde ook, aldus Jorg, als een Freudiaanse versprekking uitgelegd kan worden. Wij Karpe Noktemers malen daar uiteraard niet om en grijpen het misver- stand dankbaar aan om erachter te komen waarin we nu eigenlijk verschillen met ande- re verenigingen. Want *Koning, Keizer, Admi- raal, ons constitueren doen we allemaal.*

Buiten ontgroeningen, bijbelstudie-avonden en wat extra regelge- ving vallen de verschil- len dan ook wel mee.

Het stoepje voor de Villa blijkt de uitgelezen stek te zijn om te inventariseren wat er niet al aan bezoekende besturen binnengaat. Tussen verstokte rokers en pretsigaret- gekken stroomt een niet aflatende stoet gasten het pand bin- nen. Tot onze verras- sing maken de oprich- ters van Karpe Noktem hun entree, geëscorteerd door meer leden van het eerste uur. Maar ook diverse stu- dieverenigingen, zo- als Karpe Noktemle- den-hoofleverancier Sigma (moleculaire wetenschappen) en studentenverenigingen uit Nijmegen zoals Ca- rolus Magnus en NSV Ovum Novum komen over de keldervloer.

Maar ook uit andere steden zijn er gega- digden: verschillende verenigingen uit het ZEUS-zusterverbond, liefkozend 'de Zusjes' genoemd, laten hun gezicht zien tijdens Karpe's constitutie. Zo zijn er bijvoorbeeld en- kele bestuurleden van Biton, onze zustervereniging uit Utrecht..

Ons nieuwe bestuur heeft het er maar druk mee - aan het eind van de avond schijnt het zelfs een ware aanslag op de gezondheid te zijn geweest, getuige de pijnlijke zuchten van voorzitter Lisette die haar knellende multjes reeds voor twaalven op de dansvloer achterliet, secretaris Rik die zijn benauwende

kostuum na de laatste geschudde hand vlug aan de wilgen hing en activiteiten-Maaike die, van vermoeidheid van haar barkruk af- vallend, "nauwelijks aanspreekbaar, sorry", zei te zijn, alvorens ze zich strompelend een weg naar buiten baande, steun zoekend langs de keldermuren.

Maar bovenstaande on- gerieflijkheden zijn ui- teraard slechts bijzaak van een succesvolle avond waarin het vijfde bestuur van Karpe Noktem zich van haar beste kant liet zien, waarop Jesper met Ed- die, de Wackense gehoornde griezelpedel- staf veel bewondering (en angst) zaade onder hen die nog niet met hem bekend wa- ren^{1,2}, en het zo gezel- lig was dat ook enkele visiterende bestuurs- ledentot in de kleine uurtjes bleven om de alternatieve dansvloer te betreden.

[Marlies van der Burgh & Michiel van Lierop]

¹Een hele verbetering ten opzichte van de staven van de drie voorgaande jaren; res- pectievelijk (1) een bezemsteel met daarop een mor- sige aluminiumprop, (2) een op diezelfde bezemsteel gespietste ongelukkig ogende oehoe en (3) een op de immidels zeer gehavende bezem- steel geplaatste uiteengereten gymshoен - een geheel dat bijeengehouden werd door het ducttapederivaat 'breed bruin plakband'.

²Nu is deze sinistere Satans- stok wellicht een geschikt attribuut om binnen de Akta- burelen ter hand te nemen wegens ehm, deadlineoverwe- gingen...?

Column Introakta 2008 Voorproeven

De sprong van VWO naar uni- versiteit is altijd groter dan je verwacht. De vertrouwde so- ciale omgeving waar je je zes jaar lang ingewerkt hebt valt in één klap onder je uit; je begint aan een Intro in voor velen een nieuwe stad, voor velen een nieuwe provincie, en voor enkele zelfs een nieuw land. De Intro vangt hier natuurlijk veel van op. De meesten zien deze periode dan ook als de gezel- ligste tijd van hun studentzijn, vooral door al de nieuwe contacten en impressies die je op- doet.

Een manier om deze sociale overgang makkelijker te ma- ken, is lid worden van een ver- eniging. Dat kan klinken als een verplichting, een complete over- gave aan een manier van leven die je misschien helemaal niet aanspreekt. Maar in de praktijk hoeft dat niet zo te zijn. Gezel- ligheidsverenigingen zijn feite- lijk enkel clubjes van mensen. Niets meer, niets minder. Hoe- wel een aantal van de grotere Nijmeegse gezelligheidsvereni- gingen dit tegen zullen spreken en zich zullen beroepen op hun gedachtegoed, hun rijke tradi- ties en hun hiërarchische regel- tjes, zijn dit in feite alleen maar façades die een context bieden waarbinnen dat clubje met zijn leden omgaat.

Dit is één van de redenen dat Karpe Noktem dit soort lege omgangsregels schuwt. Dit soort regeltjes gaan voor- bij aan het primaire doel van een gezelligheidsvereniging: het maken van gezelligheid en het aanbieden van een soci- ale omgeving waarin studenten met elkaar activiteiten kunnen houden (vooral bier drinken in feite). Want een belangrijk deel van het studentenleven is de interactie tussen studenten, die drang naar feestjes, borrels en culturele avonden die het stu- den dragelijk, en zelfs leuk maakt.

Aan alle introducés en onbe- kend met het studentenleven dit advies: of je nu wel of niet kunt identificeren met welke studentenvereniging dan ook - ga de straat op, de nacht in! Proef aan het studentenleven en ga langs bij verschillende verenigingen. Slenter tussen de torenspitsen van de Keizerstad en snuif de geurige dampen op die het Nijmeegs Nachtleven te bieden heeft. Zoek rond, luis- ter en kijk, laat je leiden door de geluiden van gezelligheid en feest; je bent tenslotte maar één keer student. En wellicht kom je uiteindelijk terecht op één van onze feesten en bor- rels. Dat hoeft natuurlijk niet, maar ik kan het zeker aanra- den.

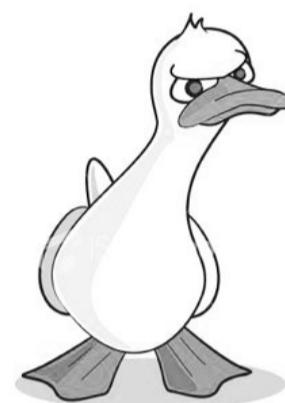
[Rik Sprenkels]

Inrichtingsdichtkust

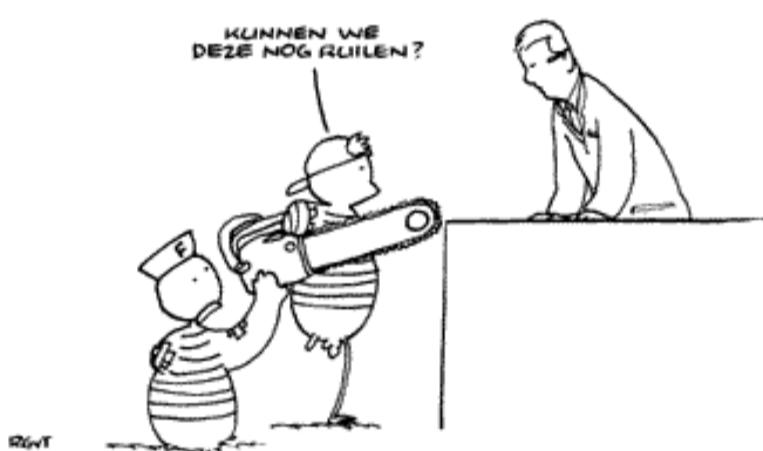
Het beste van het beste uit de Pompekliniek

ik zie ik zie
wat jij niet ziet
want ik heb
je ogen dichtgeniet

"Nee Pietje, niet zo dicht bij de waterrand!"
riep moeder vanaf de overkant
Maar reeds werd de kleuter die naar de oever was gebeend
verorberd door een vleesetende eend

FOKKE & SUKKE
WILLEN TOCH LIEVER IETS ANDERS

Ode aan het zakmes

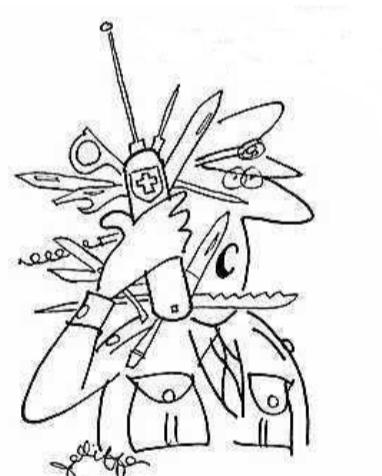
Oh, zakmes, multifunctioneel –
het grote mes zet ik op de keel
Het kleine mes gaat ook in de strot
met de blikopener maak ik het gebit kapot

Met de flesopener de vingers omgebogen
de kurkentrekker past perfect in de ogen!
Door de tendenstoker zegt het trommel-
vlies "splet"
maar wat doe ik in godsnaam met vijl en
pincet?

1 en 5 Gregory Metallinos (J1E2, J2E4)
4 Marlies van der Burgh (J2E4)
3 Joost Heilbron (J2E4)
2 Gregory en Marlies (J2E1)

Ode aan de kettingzaag

Kettingzaag, o kettingzaag, o kettingzaag, o, o,
O, kettingzaag, ho kettingzaag, Ho kettingzaag, Ho Ho!

"Swiss Army Rescue Service.
How can we help?"

de Limburger verdronk
in
zijn eigen bloed
en gorgelde met een zachte g

“We gaan dood dit jaar! We gaan dóód!”

Een interview met de oud-voorzitters van Karpe Noktem

Voor velen is de geschiedenis van Karpe Noktem maar een obscuur stukje historie. Om de begintijden van onze vereniging ook aan onze nieuwere leden te presenteren kwamen de oud-voorzitters Giedo Jansen (2004-2006), Alette Ouwens (2006-2007) en Bram Balk (2007-2008) bijeen voor een goed gesprek, een glas wijn en het aangenaam zoemen van de prehistorische taperecorder van Akta Nokturnareporters Michiel en Marlies.

De eerste keer doet altijd een beetje pijn
Alette: “De eerste keer dat ik op een Karpe Noktemborrel was, in januari 2005, kwam doordat Cilia mij meenam. Ik was eenzaam en zieilig en alleen in Nijmegen - zij was een van de weinige mensen die ik kende. Ze had gezien hoe hopeloos eenzaam ik was en dacht: *Haha - een verloren ziel!* Er zaten vijf mensen aan de bar, in het donker. Ik heb er ongeveer een half uurtje gezeten en jullie probeerden mij meteen te overtuigen om mee te doen aan de Extreme Playbackshow, maar zo gek was ik nu ook weer

niet. Ik ben daarna maar kansloos naar het Stukafest gegaan waar ik mijn ex misschien kon versieren, ofzo... Ik ben daarna nog een paar keer naar de borrels geweest en toen heeft het uiteindelijk toch aangeslagen. Op een gegeven moment gaat dat vanzelf, maar de eerste keer... dat was vreselijk! De tweede keer was op de spelletjesavond bij Joost in het kraakpand boven de Molenpoort. Ging jullie toen niet ineens jullie kleren uitdoen?”

Giedo: “Ja, tijdens het bierspel moesten er kleren gewisseld worden.”

Bram: “Haaa! Dat nymphomane spel dat alleen door krakers gebezigd wordt!”

Marlies: “Het was een rare avond. Skip stak alle kerstversieringen in brand...”

Alette: “...en toen heb ik nog met Tommy gezoend.”

Giedo: “Wauw.”

Alette (tegen Marlies): “Weet je dat niet meer?”

Bram (knorrig): “Ik weet dat wel.”

Hoe het begon...

Giedo: “Het hele idee van Karpe Noktem is ontstaan in de Intro van

Spelletjesavond in kraakpand

2003. Toen hebben we ongeveer driekwart jaar met eventueel geïnteresseerden vergaderd in wisselende samenstellingen. (Tegen Marlies): Toen we nog geen leden hadden en het bestuur zelfs nog gevormd moest worden, toen heb ik een keer met jou, Cilia en Lieke afgesproken.

Marlies: “In zo'n kelder.”

Alette: “Ja - en nu zijn we weer terug bij af!”

Giedo (vervolgt): “Toen is uiteindelijk Cilia het bestuur ingegaan. Pas na de vorming van het bestuur zijn we in augustus ('04) leden gaan werven. Begin september hadden we onze eerste borrel gehad en daarna zijn we in oktober meteen op het eerste weekend geweest. Op 21 april 2004 was er al wel ons eerste feest in de Onderbroek.”

Bram: “Maar daarvóór wist ik al van jullie af.”

Giedo: “Ja, we zijn ongeveer een maand van tevoren gaan flyeren.”

Marlies: “Er hebben zo ontzettend veel posters op de campus gehangen...”

Giedo: “We hebben nog nooit zoveel flyers en posters verspreid.”

Bram: “Dat ging ook nog wel eens mis. Ik herinner dat mijn hoofdredacteur van de ANS destijds eerst heel positief was over Karpe Noktem: *eindelijk eens een alternatief voor al die ballenverenigingen!* - en dat terwijl hij in een disput zat -

Giedo: “- totdat hij geen flyer van mij kreeg. Ik heb daar nog een boze brief over gehad. We hadden destijds geen ervaring met flyeren en soms doe je dat een beetje selectief. Blijkbaar heb ik hem toen overgeslagen in de massa mensen. Vervolgens was op een destijds bekend studentenweblog te lezen dat

hij behoorlijk gepikeerd was: *Karpe Noktem discrimineerde, want ze gaf geen flyers aan mensen met polo's en bootschoenen.* (Lacht:)

In het vervolg heb ik ook altijd mensen met bootschoenen een flyer aangeboden...”

Alette: “Ooit gaf ik een flyer aan iemand die ik kende, die direct *gatverdamme!* riep en de flyer woest wegwerp.”

Marlies: “Ja, dat ken ik. Ik stond eens te flyeren op de HBO-intromarkt met Twan en Geert en op het eind van de dag waren we zó chagrijnig omdat al die kinderen riepen: *Oh! Oh! Ik wil ook zo'n t-shirt, ik wil een t-shirt!* En vervolgens gilden ze: *Eurgh, het is zwart!* En ook: *Karpe Noktem? Ieeeeeuw!*”

Giedo: “Enfin, het oprichtingsfeest in de Onderbroek was leuk, gezellig en drukbezocht: een groot succes. Daarna zijn we verder gaan

Intromarkt

Midzomernachtfeest

bouwen. Redelijk snel daarna hebben we een tweede feest gegeven in de toenmalige Gonzo (het huidige NDRGRND), het Midzomernachtfeest. Daarna zijn we gaan werven tijdens de Intro en toen we een aantal leden hadden zijn we bij de notaris geweest en zijn we officieel een vereniging geworden. De officiële oprichtingsdatum is drie december 2004."

Groeipijnen

Giedo: "In het begin was het heel moeilijk om leden actief te krijgen. Het meeste kwam toen echt vanuit het bestuur."

Alette: "Vaak was het zo dat wanneer je iets organiseerde de opkomst uit tien man bestond, waarvan vijf man bestuur. Dat was wel eens deprimerend. Vooral voor Twan. We gaan dood dit jaar! We gaan dóód!"

Giedo: "Hij is een rasoptimist."

Alette: "In het begin van het jaar vertelden we elkaar bij de allereerste bestuursvergadering ieder één ding waar we slecht in waren. Hij zei toen: *Ik ben heel pessimistisch en ik zal het maar meteen zeggen: ik denk niet dat Karpe Noktem na dit jaar nog bestaat. Ik denk dat we dit jaar failliet gaan. En ik denk ook niet dat we opvolgers vinden.*"

Giedo: "Tja, je moet de lat niet te hoog leggen..."

Alette: "Uiteindelijk hebben we het super goed gedaan. We hebben niet alleen overleefd, we hebben ook wat neergezet."

Bram: "Zonder jullie hadden wij niet kunnen doen wat we hebben gedaan. Bij Giedo hadden we echt een opbouwjaar, bij Alette was het vooral het rendabel zien te krijgen van de vereniging en een fundament

te leggen waarop je kon bouwen, zodat wij meer met werving en de leden zelf bezig konden zijn."

Alette: "Ja, wij moesten vooral bezuinigen, terwijl jullie konden investeren. Bij ons kon er ontzettend gebakkeleid worden om bedragen van dertig euro; zo wilden we na de droping chocamel uitdelen, maar waar moest dat geld vandaan komen? Daarvoor hebben we serieus de begroting moeten doorploegen. We hebben het tijdens ons jaar ook vooral moeten hebben van mond-tot-mondreclame. De meeste leden namen vrienden mee die ook lid werden. Uiteindelijk heeft dat wel gewerkt."

Michiel: "Dus dáár komt ons agressieve ronselgedrag vandaan! Wanneer er een nieuw iemand op de borrel binnenkomt rent er altijd wel iemand op af: *Word je lid?*"

Giedo: "We hebben in de begintijd wel een brede definitie van het lidmaatschap gehad, waardoor er veel mensen om de vereniging cirkelden die geen betalend lid waren."

Alette: "Zoals Bram, die een jaar lang aspirant-lid was en Jesper S. die in natura betaalde..."

Experimenteerdrift

Alette (tegen Giedo): "Heb je in jullie jaar nog een Karpe Rockt'em gehad?"

Giedo: "Ja, dat is ontstaan in mijn jaar. Die naam kent nog een hele geschiedenis. In het eerste jaar hadden we een heel ambitieus plan - een héél ambitieus plan."

Michiel: "Jullie wilden Metallica boeken."

Giedo: "Nou, nog net niet. We wilden een heel groot feest organiseren - een benefietconcert voor de universiteit van Bagdad. In de Refter, waar zo'n twee,

drieduizend man in passen.

Het zou *Rock am RUN* hebben geheten - toen zat de naamwijziging van de universiteit er net aan te komen - we dachten allemaal nog dat het RUN zou worden - maar toen we uiteindelijk echt een begroting gingen maken - we hebben er zes avonden serieus over nagedacht - kwamen we op een begroting van tienduizend euro uit. Aangezien we net een klein jaar bestonden, hebben we toen maar besloten dat dit financiële doel iets te groot was... Maar tijdens een van die sessies bij Joene en Vincent thuis is de naam Karpe Rockt'em ontstaan."

Bram: "Maar bij jullie waren de Karpe Rockt'ems nog puur dansfeesten met deejays, da's het verschil met nu."

Giedo: "Vaak Jesper. En PP. Maar op een gegeven moment mochten we onze eigen deejays niet meer inzetten."

Alette: "...en de gabberborrel, was dat nu ook in jouw jaar? Want dat was één van die borrels dat iedereen verkleed zou gaan en dat ik uiteindelijk de enige was. Want niemand had gabberkleren aan en daar zat ik dan in mijn trainingspak met mijn haar strak naar achteren. Het heeft heel lang geduurd totdat mensen mij herkenden. Pas toen ik mijn mond opentrok. Daarna ben ik qua verkleiden ook wat terughoudender geworden."

Marlies: "Inderdaad, dat had ik dus ook na de eerste pornoborrel."

Giedo: "Op de porno borrel hadden we zo'n video gehuurd en iedereen vond het walgelijk. Het oorspronkelijke plan voor de borrel was om een Tiroler pornofilm te huren. Toen zijn Hans, Daan, Francisca en Cilia naar de videotheek

Mei / Juli 2009, Akta Rokturna

Karpe Rok'tem 2009

gegaan, maar ze hadden er geen Tiroler porno. Toen vroegen ze om iets anders slechts en kregen Nederlandstalige porno. *Handyman*. Het spetterde om je oren. De film heeft een half uur aangestaan - het was redelijk expliciet - daarna heeft iemand de televisie een kwartslag gedraaid. We hebben dat eerste jaar heel veel uitgeprobeerd."

Hoogtepunten in vijf jaar Karpe Noktem

Giedo: "De eerste playbackshow in Diogenes, die was legendarisch! Het meedoen eraan was erg leuk. Ook het piratenfeest in het eerste jaar was erg geslaagd. We hebben sowieso veel verkleed- en themafeesten gehad; naast het piratenfeest hadden we bijvoorbeeld een superheldenfeest in de Onderbroek."

Alette: "Ik weet wel wat ik de leukste activiteit vond: tijdens mijn jaar hadden we een

barbecue georganiseerd aan de Lentse kant van de Waal - mag eigenlijk niet - "

Marlies: "- waar ik bijna in het water werd gegooid -"

Alette: " - Daarom was het ook zo leuk! Voor onze doen waren er toen best veel mensen - ik denk een stuk of vijftien. En er waren ook nieuwe leden bij. We hadden wegwerp-barbecues en er waren frikadellen - dus Jorg was er ook. De frikadel rolden telkens van de barbecue af en niemand dacht eraan om ze er weer op te leggen - waarschijnlijk waren ze te bezopen."

Marlies: "Ik weet nog wel dat er op een gegeven ogenblik mensen heel hard achter de koeien aan begonnen te hollen met een frikadel in de hand."

Alette: "...en toen sprongen Jorg en Bregtje in de Waal en toen besloot ik Marlies er ook in te gooien, maar dat lukte niet. Toen kreeg

ik hulp van Antal en uiteindelijk zijn we met z'n vijven de Waal afgezakt en toen moesten we tegen de stroming in

terugzwemmen. Maar ook de feesten die we in Merleyn organiseerden vond ik goed: toen kwamen er daadwerkelijk

Playbackshow 2005

mensen, dat gaf wel een kick."

Bram: "We hadden een Karpe Rockt'em gehad waarbij de band zelf een voorprogramma regelde..."

Alette: "...en toen was het voorprogramma mooier dan het bandje."

Bram: "Dat was briljant, echt briljant! Dat was echt zo'n perfecte avond: qua promotie liep alles goed en qua mensen die binnen waren was het ook een groot succes."

Giedo: "Ik heb de live-muziekavonden ook altijd erg leuk gevonden. Wij hebben *The Analog Project* ook gehad in mijn jaar; dat was de eerste bandjesavond die we ooit georganiseerd hebben."

Alette: "Met Joost in het voorprogramma."

Bram: "Het grunten van het liedje van Sesamstraat!"

Alette: "Iedereen deed mee; dat was nog het allermooiste. En het eerste gemaskerd bal."

Akta Rockturna, Mei / Juli 2009

Giedo: "In de kloostertuin."

Bram: "Ik weet alleen nog dat ik heel erg dronken was."

Met het oog op de toekomst

Michiel: "Hoe kijk je na het oprichten ervan terug op vijf jaar Karpe Noktem? Heeft dit iets goeds opgeleverd? Hoe zie je de vereniging zich ontwikkelen?"

Giedo: "Oh ja, het heeft absoluut iets goeds opgeleverd. Maar voorstellen hoe dit zich zal ontwikkelen kan ik absoluut niet. Volgens mij is er niet één bepaalde richting te ontdekken. Elk bestuur drukt immers zijn eigen stempel op de vereniging en dat is goed; daardoor krijg je met ieder bestuur een ander jaar. Hoe langer de vereniging bestaat, hoe vaster de lijnen zullen gaan liggen. Maar het bestaat nu nog te kort om er iets over te kunnen zeggen."

Bram: "Dat maakt het nu juist ook zo leuk; Je hebt direct invloed."

Giedo: "Ik was in het begin wel erg bang dat het een metalvereniging zou worden. Maar dat viel wel mee toen we daadwerkelijk begonnen. Volgens mij moeten we af en toe nog steeds oppassen dat het niet de overhand gaat krijgen. Het idee is altijd geweest om van Karpe Noktem een brede alternatieve vereniging te maken. Niet alleen qua muzieksmaak, maar ook qua activiteiten. Als je vraagt wat er de komende jaren uitgebred mag worden is dat wat mij betreft het culturele aanbod. Debatavonden, lezingen... we hebben vroeger ook natuurwerkdagen gehad; daar kun je zo weer aan meedoen. Dat soort dingen. Een beetje breed. In het begin zijn we bijvoorbeeld bezig geweest met jazzavonden - al is

Gemaskerd bal 2005

dat nooit van de grond gekomen."

Alette: "We hebben wel een keer een jazzbandjesavond gehad, dat was heel vet! En road trips, daar hebben we ook veel werk van gemaakt. We zijn een keer naar Den Haag geweest, naar de Tweede Kamer - dat had Gregory geregeld. En naar De Wereld Draait Door - was dat in jouw jaar? De Hertog Janbrouwerij was in mijn jaar. De roadtrips zijn leuke extraatjes. We wilden zelfs een keer een liftwedstrijd houden naar Parijs met Carolus, waarbij steeds één Karpe Noktemlid aan eentje van Carolus gekoppeld zou worden. En toen we alles geregeld hadden, hebben ze op het laatste moment afgezegd."

Bram: "Maar Alette, hoe zie jij de toekomst van Karpe Noktem?"

Alette: "Ik denk, net wat Giedo zegt, dat er nog geschoven kan worden in de identiteit

van de vereniging. Maar het is wel fijn dat er ook vaste patronen zijn: ieder jaar een Extreme Playbackshow en Karpe Rockt'ems - maar de bandjesavonden heb ik al heel lang niet meer gezien. En de road trips zijn ook al lang geleden. En wat dat metal betreft: in mijn jaar zeiden ze altijd tegen mij: *Karpe Noktem, dat is zo'n metalclub*. En ik antwoordde dan: *Ik ben een radio/theatermeisje, ik heb helemaal niks met metal, en ik ben de voorzitter*.

De weekenden en de zusjes

Alette: "Dat allereerste weekend was toch ook al in de Mariahoeve? Met een workshop Tai Chi?"

Marlies: "Nee; dat was natuurlijk capoeira - inde-paardenstront."

Alette: "Dat is het enige Karpe Noktemkamp dat ik niet georganiseerd heb!"

Bram: "En nu is er zelfs een winterweekend."

Het winterweekend is zo ongeveer het tegenovergestelde van het zomerweekend. Op het zomerweekend hebben we een superdruk programma en het

Zomerkamp 2005

afgelopen winterweekend deden we helemaal niks. Echt helemaal niks."

Michiel: "Vergeleken met het zusjesweekend was dat programma vol. Daar deden we namelijk echt helemaal niks."

Alette: "Zo! Toen hebben we lang in het gras gelegen!"

Bram: "Het viel me echt tegen hoeveel *niks* de zusjes deden! Ze zitten alleen maar op hun reet drankspelletjes te doen! Mijn hemel!"

Alette: "Onze weekenden zoals we die van Giedo geërfd hebben zijn min of meer gebaseerd op het workshopidee. Dat is nu voor het komende winterweekend ook weer helemaal terug. (Enthousiast:) Het afgelopen zomerweekend hebben we ook iets nieuws bedacht: hutten bouwen...en slopen!"

Giedo: "Dat klinkt als de natuurwerkdag."

Michiel: "Bij de zusjes moeten de feuten boomjes trekken op het introductieweekend."

Marlies: "Dat is pure ontgroening...letterlijk!"

Bram: "Een punt waar Karpe Noktem anders in is dan andere verenigingen is dat we eigenlijk heel activiteiten-georiënteerd zijn."

Michiel: "Je ziet Karpe Noktem op zusjesfeesten waar dan ook als

eerste en enige dansen. Dat is nog in bij Karpe Noktem. De rest is daar al uitgegroeid."

Giedo: "Het zal waarschijnlijk aan onze jeugdige onbevangenheid liggen..."

[MB]

KGB-gidsen, Schwarzeneggerbaby's en piratenprenten: met de BarocCo naar het Bonnefantenmuseum

Op 20 maart 2009 was het dan zover! De nieuwe kunstzinnige subcommissie van de DeLiCo, de BarocCo, organiseerde haar tweede activiteit en sleepte allen die zich geroepen voelden mee naar Maastricht om te laten zien dat Limoland ook best leuk kan zijn als je ervoor opstaat.

De reis naar Maastricht begon in ieder geval erg vroeg. Rond 8.50 verzamelden we op het station om vervolgens met de allervriendelijkste en praatgrage treinen van Veolia naar het zuiden te reizen. Omdat de reis op zichzelf al voldoende vertier opleverde om de trip de moeite waard te laten zijn, stelde men uiteindelijk voor om voortaan als activiteit een willekeurige trein te pakken.

De spil waar deze *roadtrip* naar Maastricht om draaidde was het Bonnefantenmuseum. Dit museum had een voor Karpe Noktem onbekende locatie, waardoor de eerste minuten in de stad in een vlaag van verstandsverbijstering werden doorgebracht. Een kop koffie later kwam een van onze leden op het lamineuze idee om zijn iPhone er even bij te pakken, en met dank aan *Google Earth* hadden we het museum uiteindelijk toch gevonden. Eerst namen we even een paar minuten om bij te komen van de zware wandeling. Gelukkig scheen de zon; veel leden grepen deze kans dan ook aan om hun gezicht richting ons meest nabije kernfuserende hemellichaam te wenden. Het gebeurt in Nederland immers niet zo heel vaak dat je een ruime portie UV-straling kunt oppangen (en je lichaam heeft het nu eenmaal nodig om de vitamine D-productie

een beetje op peil te houden). Erg gezond en pluizig van ons dus! Overigens kreeg ondergetekende het al vrij snel voor elkaar het museum te 'bevuilen' met een KN-sticker, waarop hij een reprimande kreeg van Sophia, ons aller gewaardeerde reisleidster (die tegen die tijd, vanwege een (volgens haar) veel te hoog aantal foto's waar zij op stond, zijn bloed wel kon drinken).¹

Toen we eenmaal binnen waren, moesten we nog even wachten op onze rondleidster; deze tijd vulden we met het onderzoeken van het museumwinkeltje. Niemand had kunnen vermoeden dat onze gastvrouw ons al aan enig onderzoek had onderworpen! Ze had haar weg naar de Karpe Noktemsite al gevonden en wist precies wie ze voor zich had. Erg verdacht allemaal, maar de leden, onschuldig van geest als zij zijn, zochten verder niets achter deze KGB-achtige praktijken. Mak als lammetjes en even enthousiast begonnen we aan de rondleiding.² Deze voerde ons door de vaste collectie van het museum die zich concentreerde op laat-Middeleeuwse en Renaissancekunst. Na menig schilderij en beeldhouwwerk met bijbelse taferelen kwamen we tot de conclusie dat het gebruik van mannelijke modellen om baby's en vrouwen te schilderen echt een slecht idee was en dat het goed is dat dit middeleeuwse gebruik is afgeschaft. Verscheidene vrouwelijke leden konden de doordringende, vroegwijze blik van 't kindeke Jezus namelijk maar net verdragen en ook de zuigeling met een set buikspieren waar menig bodybuilder jaloers op zou zijn geweest wekte bij de leden blikken van ongeloof.

De aardige mevrouw van het museum bracht ons vervolgens naar enkele van de grootste en meest gedetailleerde tapijten die ik ooit heb gezien. Deze tapijten waren niet zozeer religieus van aard, maar hadden een klassieke thematiek. De op de tapijten afgebeeld verhalen waren gebaseerd op de *Metamorphosen* van Ovidius en in het bijzonder op de rol van de godin Diana hierin. Van daar ook dat deze grootse kunstwerken bekend staan als de 'Dianatapijten'. Zo is er in die verhalenreeks een vertelling over een onfortuinlijke Griek die zijn eigen vrouw bedroog door zichzelf als een ander te vermommen en vervolgens boos op haar werd omdat zij weigerde vreemd te gaan (met haar eigen man dus). Ook werd er nog een ander tapijt uitgelicht; de uitbeelding van een vertelling waarin Apollo en Diana de kinderen van een of andere koningin doodden omdat ze boos waren dat die koningin boos was op hun moeder.³

Nadat we de rondleidster hadden gedwongen om met ons op de foto te gaan was de tour afgelopen en

gingen we ieder onze eigen weg. Het merendeel van ons verdween naar de tweede verdieping. Daar was een tijdelijke expositie over moderne kunst uit de jaren zestig te zien, die voornamelijk bijzonder was omdat het zich afzette tegen *andere* moderne kunst uit dat tijdperk. Waar de *mainstream* artiesten steeds verder abstraheerden probeerden de hier tentoongestelde kunstenaars *iets* dichter bij de realiteit te blijven. Alternatieve moderne kunst sprak ons als gelijknamige studentenvereniging natuurlijk erg aan en we vermaakten ons dan ook kostelijk met de rare graffiti, verknipte naakte vrouwen met pompoenhoofden, rare stripjes, wiskundige kleurvlekken en monochrome piratenkunst. Ondergetekende belandde overigens in een staat van volledige euforie toen hij laatstgenoemde kunst had ontdekt en raakte bijna in paniek toen bleek dat de batterij van zijn inmiddels gevreesde camera bijna leeg was en daardoor niet elk piraat-achtig detail op fotogevoelige chip kon worden vastgelegd.

De dag werd afgesloten met een lunchbezoek bij Délifrance. De eigenaar was zó blij om onze groep van ongeveer vijftien man te mogen verwelkomen dat hij de andere gasten daarvoor ging verplaatsen. Een uitstekende service dus en het eten smaakte als nooit tevoren. De terugreis was, net zoals de heenreis, erg gezellig - vooral ook omdat er nu enkele flessen wijn en blikken bier in de geleideren van ons clubje waren opgedoken! Jolig en melig kwamen we anderhalf uur later aan in Nijmegen. Precies op tijd voor het avondeten.

[ML]

1 Deze foto's zullen overigens te vinden zijn op onze website, zodra ik de moeite heb genomen uit te vogelen hoe dit systeem werkt. Op het moment van schrijven is dat namelijk nog niet het geval.

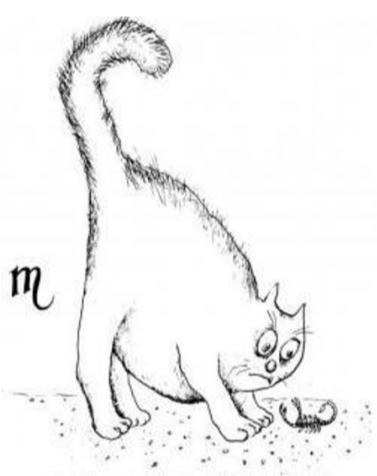
2 Ondergetekende wil bij deze aangeven dat hij geen kunstgeschiedenis, ACW, geschiedenis, theologie of een andere culturele en/of religieuze alfa-studies heeft gevolgd en dat hij ook niet beweert de correcte termen te gebruiken in het verslag dat nu volgt. Eventuele klachten kunnen per e-mail verzonden worden naar aktanokturna@karpenoktum.nl onder vermelding van 'Nachtpost'.

3 Beide verhalen zijn mij even ontschoten, maar neemt u gerust contact op met de BarocCo voor meer informatie.

Horoscoop

Ram, als je je verveelt moet je eens gaan denken over een nieuwe hobby. Denk eens aan iets artistieks! Ga graffiti spuiten of begin een straattheatergroepje met als thema: 'dronken is alles leuker'. Wie weet sta jij over vier maanden wel in alle tijdschriften - of zit je opgesloten wegens verstoring van de openbare orde.

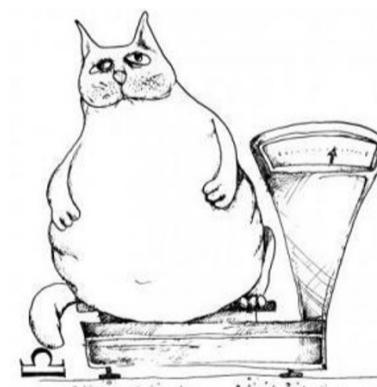
Schorpioen, je zoekt je geluk soms te veel in alcohol; dit kan negatief uitpakken. Drink niet te veel en nooit alleen. Je kunt hier geluk in vinden zolang je anderen niet kwetst. Probeer niet enkel op jezelf te letten wanneer je een flesje pakt.

Boogschutter, je schietkunsten laten je in de steek; je weet niet te krijgen waar je op mikt. Maar je kunt wel andere spannende dingen tegenkomen. Zeg niet te snel nee tegen rare ideeën!

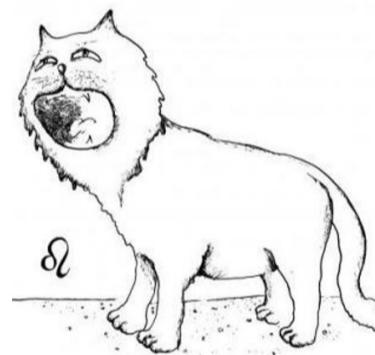
Maagd, hoewel je de onschuld zelve probeert te zijn door je maagdelijke uitdrukking zullen de meesten bekend zijn met je reputatie. Laat je hierdoor niet bang maken; mensen zullen je mogen of je nu gedraagt of juist misdraagt. En anders kun je altijd bij een leuk lid (of ondergetekende) komen uithuilen.

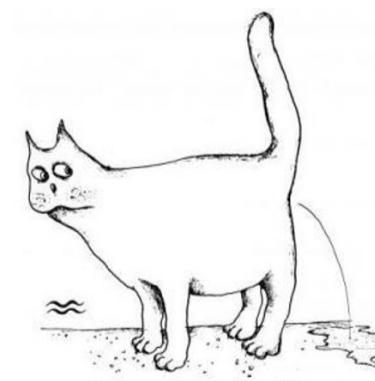
Weegschaal, jij zult de komende tijd uit je evenwicht zijn. Maak tijd voor jezelf en ga iets leuks doen. Leer een instrument bespelen waar je nog nooit van hebt gehoord. Probeer bijvoorbeeld de *hurdy-gurdy*. Wanneer je hieraan draait zul je harmonie vinden. En anders kun je een leuke folkband beginnen met vrienden.

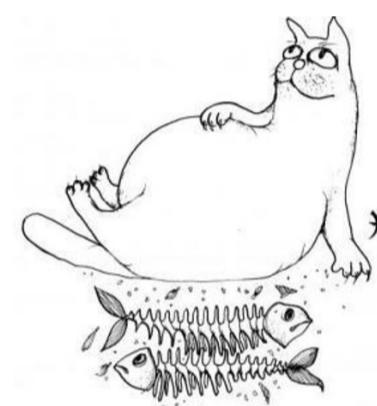
Kreeft, zwem eens weg uit die oude bekende rivier en ga de zee verkennen. De wereld is groter dan je gewone leventje. Ga eens naar een nieuwe stroopwafelwinkel en koop daar twaalf stroopwafels. Of ga stofzuigers verkopen aan wanhopige Tweelingen. Verbreed je horizon!

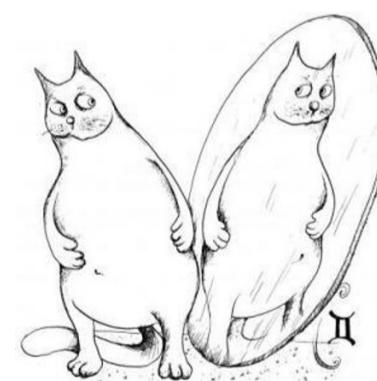
Leeuw, begin een winkel in stroopwafels. Wanneer de zaak succesvol wordt en je je hypothek hebt afbetaald verkoop je de winkel voor één euro aan een zwerver. Hierna zul je je goed voelen (maar nog steeds geen geld hebben).

Waterman, één ding zie zelfs jij, Waterman, liever niet. *Je moeder nat*. Doordat deze gedachte in je hoofd rondspookt word je een verknipt persoon en trek je de wereld rond als zwerver. Maar wie weet kom je wel iemand tegen die gekker dan jij! Zie je kans om voor één euro een winkel te kopen, dan word je stinkend rijk (en dan moet je toch weer het water in).

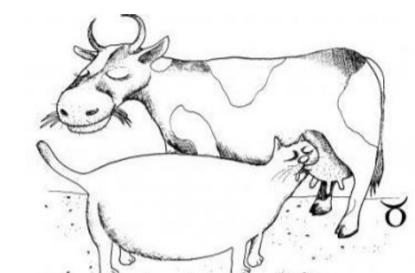

Vissen, doe eens iets wat je altijd al hebt willen doen, maar nooit durfde. Begin een band met een leuke Weegschaal die toevallig net *hurdy-gurdy* speelt. Laat je stem en je mening horen! Succes zal misschien niet op je pad liggen, maar je zult een goede tijd tegemoet gaan.

Tweelingen, je voelt je eenzaam. Maar wees vrolijk: er komen de komende tijd genoeg mensen in je leven! Eigenlijk te veel; je zult je kamer niet meer herkennen

wanneer je ze eindelijk de deur uit hebt gekregen. Ik hoop dat je een goede stofzuiger hebt...

Stier, ga eens naar een feestje, maar wees wel zo beleefd om naderhand een beetje te helpen met opruimen. Je gaat toch niet de gastheer/vrouw alles alleen laten doen? Zoek een stofzuigerverkoper. Of pak gewoon een bezem. Je nederigheid zal je beloond worden.

Steenbok, haal geen oude koeien uit de sloot. Dus blijf ook van oma af. Dit geheel voor je eigen veiligheid; sommige dingen zou je gewoon niet omhoog moeten willen halen. En mensen zullen het je niet in dank afnemen, wanneer je hun verleden omhooghaalt, noch wanneer je roddels over ze verspreidt. Uiteindelijk zul je die ene koe tegen komen; en van oma is er geen ontsnappen...

[SB]

Quotes

PP (enthousiast): "Ik heb een teddyberenfetish!"

Michiel: "Soms voel ik me echt geen student."

Aukje: "Hoe dan wel?"

Michiel: "Als een soort Winnie de Poeh..."

Koert: "Ik heb zin om te gooien met iets dat niet kapot kan." *Ziet teddybeer en slaakt een strijdkeet: "WRRAAAAAAH!!"*

Jesper 1.0: "Jules de la Tourette lijkt me best leuk tijdens de seks."

Ids: "Vraag maar rond: ik kan overal inkomen."

Olivier: "Ik blijf maar oefenen, maar ik baar nog steeds niets."

Michiel: "...het is fundamenteel ziel-terrorisme!"

Robin (verontwaardigd): "Ids wil wel pannekoeken maken voor de orgie, maar hij wil geen pizza maken voor mij!"

Iris: "Jij zou echt zó in een homo-reclame passen."

Michiel: "Ik heb zoveel talenten; ik weet niet meer wat ik ermee moet doen!"

Noêma: "Ik wil een nieuw gespreksonderwerp. Marlies, jij bent toch goed in onderwerpen?"

Marlies: "Nee; ik ben goed in onderwerpen."

Paul (S.) (boos): "Orgies moet je serieus nemen, godverdomme!"

Naomi is verbijsterd wanneer ze hoort hoe formeel het eraan toeging op de afgelopen ALV:

"Doe dan een bestuursfetishparty, maar geen ALV!"

Robin: "Paul (S.) en Marjolijn doen ook mee, maar Paul wil geen pannekoek van tevoren."

Marlies: "Dat geeft niet; Paul is al stroperig van zichzelf."

Daan houdt een peptalk tegen Paul (S.) tijdens het optreden van de (schaarsgeklede) dames op de extreme playbackshow, aangezien ze daarna hun eigen optreden hebben: "Daar gaan we overheen!"

Sophia (in de trein): "De stank van die vrouw hangt er nog steeds!"

Noktiviteiten

Maandag 25 mei - borrel

Een maandagavondborrel als alle andere — alleen zullen deze keer oud-bestuursleden om 22:00 een presentatie geven! De ex-voorzitters Giedo Jansen, Alette Ouwens en Bram Balk vertellen over de vroegste tijden uit de geschiedenis van Karpe Noktem. Wellicht zullen er ook enkele externen aanwezig zijn. Uiteraard geldt op deze borrel het gebruikelijke bartarief en -aanbod van ASV Karpe Noktem.

Dinsdag 26 maart - eten met leden

In het gebouw van Scouting Traianus Nijmegen zal onze allereerste officiële 'eten met leden'-activiteit plaatsvinden. Tijdens deze megapicknick neemt ieder lid een maaltijd mee om te delen met zijn of haar medeleden, die op hun beurt ook allemaal iets te eten hebben meegenomen. Ook de LustrumCie zorgt voor het nodige drinken en enkele versnaperingen. Dus, maak een frisse salade, een vullend hoofdgerecht, heerlijke soep of een tongstrelend toetje en voer daarmee je medeleden (dan wel niet op romantische wijze)! Er is overigens een mogelijkheid tot het opwarmen van je gerecht.

Na het voedselfestijn is er ruim tijd om uit te buiken en na te genieten!

Woensdag 27 mei - spelen en relaxen in Park Brakkenstein

Na de zware maaltijd van dinsdagavond moeten al die extra calorieën er natuurlijk wel weer vanaf (of niet). Daarom gaan we 's woensdags naar Park Brakkenstein om daar in de middagzon te genieten van enkele sportieve activiteiten (of niet). Als je namelijk geen zin in hebt in al dat geren en gespring kun je uiteraard ook een beetje chillen in het gras. Iedereen is welkom om wat picknickbenodigdheden mee te nemen, zoals sandwiches, pannekoeken, picknickmanden, tafelkleden, limonade, enzovoorts. De LustrumCie zal zorgen voor bier, fris en wijn.

Donderdag 28 mei - het eerste lustrumfeest in de Villa

Het hoogtepunt van de week! Tijdens deze explosieve avond in de grote zaal van de Villa is iedereen welkom om het eerste lustrum van Karpe Noktem mee te vieren! De avond zal stevig, maar vrolijk geopend worden door folkmetalband Myrkvar; vervolgens zullen de springerige folkpunkriffjes van Bagger United je voeten verder de nacht in dragen! De avond wordt voortgezet met onze eigen DJ's Felix en Stonehead. Het lustrumfeest is tevens zusjesfeest, dus we kunnen bezoek verwachten uit alle hoeken en gaten van Nederland. Consumpties zullen 1 euro bedragen, zoals jullie van Karpe Noktem gewend zijn.

Vrijdag 29 mei - filmavond

Na een vermoeiende donderdagavond is het tijd voor rust en recreatie. Daarom zullen we ons vrijdagavond verzamelen in cafe 't Haantje om daar relaxed te genieten van een film die jullie zelf mogen kiezen via de poll op onze site! Alle zusjes die nog in Nijmegen zijn gestrand zijn natuurlijk van harte welkom om samen met Karpe Noktem uit te puffen.